

MALALA: LA LLUITA PEL DRET A L'EDUCACIÓ

Laura Hernández i Iris Sánchez

2nB – Humanístic-social

Tutora: Maria Bassas

«Para todas las jóvenes que se han enfrentado a la injusticia
y han sido silenciadas.
Juntas, nos haremos oír.»¹

---

¹ Yousafzai, Malala, *Yo soy Malala*, Alianza editorial, Madrid, 2013.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1.INTRODUCCIÓ	pàg. 1
2.METODOLOGIA	pàg. 2
3.MÉS QUE UNA LLUITA	pàg. 3
3.1 BIOGRAFIA.....	pàg. 3
3.1.1 ATEMPTAT CONTRA MALALA.....	pàg. 4
3.2 MALALA FUND	pàgs. 5-6
3.3 GUANYADORA DEL PREMI NOBEL DE LA PAU.....	pàgs. 7-9
3.4 PAPER DELS MITJANS EN LA SEVA LLUITA	pàgs. 9-12
3.5 PAKISTAN: UNA LLUITA CONSTANT	pàg. 13
3.5.1 HISTÒRIA POLÍTICA.....	pàg. 13
3.5.2 ECONOMIA	pàg. 14
3.5.3 EDUCACIÓ.....	pàg. 14
3.5.4 SITUACIÓ DELS NENS.....	pàg. 15
3.5.5 EXTREMISME RELIGIÓS.....	pàg. 16
3.5.6 TALIBANS.....	pàg. 18
3.5.6.1 COM VAN ARRIBAR AL PODER?.....	pàgs. 18-19
3.5.6.2 LA TTP.....	pàg. 20
3.6 DRET A L'EDUCACIÓ A ESPANYA.....	pàgs. 21-22
4. MARC PRÀCTIC	pàg. 23
4.1 1ª PART: ENQUESTA	pàg. 23
4.1.1 INTRODUCCIÓ.....	pàg. 23
4.1.2 VALORACIÓ RESPOSTES	pàgs. 23-27
4.1.3 CONCLUSIÓ.....	pàg. 28
4.2 2º PART: CONTE	pàg. 29
4.2.1 INTRODUCCIÓ.....	pàg. 29
4.2.2 EL MÓN QUE ENS SEPARA.....	pàg. 30-32
4.2.3 CONCLUSIONS.....	pàg. 33-34
5.CONCLUSIONS.....	pàgs. 35-36
6.RECURSOS.....	pàgs. 37-38
ANNEX	pàgs. 39-57

1. INTRODUCCIÓ

L'objectiu de Malala, la noia d'origen pakistanès que amb 15 anys va rebre el Premi Nobel de la Pau, és alçar la seva veu en nom de milions de nenes en tot el món a les que es nega el dret d'anar a l'escola així com animar-les a elevar les seves pròpies i descobrir la força que roman al seu interior. Així doncs, la seva missió és donar-los poder per canviar les seves vides i comunitats.

En conèixer la història de Malala, vam pensar en la sort que tenim de poder viure en un lloc amb una educació obligatòria fins als 16 anys i amb totes les oportunitats d'escollir el que volem fer. Ens hem centrat a intentar realitzar una enquesta per tal de veure el que pensem dels estudis, de quina manera els afrontem i quina és l'esperança futura dels joves d'avui dia. Serà el resultat d'aquesta enquesta el que ens permetrà distingir entre les diferències i semblances entre un nen al Pakistan i un nen a casa nostra.

D'entrada volíem veure si realment donem importància a tots els avantatges que tenim o per contra no sabem aprofitar-los.

És un treball, doncs, de contrastos en el qual ens preguntem com es trobaria una Malala en la nostra situació i com ens trobaríem nosaltres en la seva.

D'aquesta manera, els nostres objectius en "Malala: la lluita pel dret a l'educació" són investigar sobre les condicions del país en què va néixer Malala, la importància i repercussió de la seva lluita pel dret a l'educació al seu país i quin paper juguen els mitjans de comunicació en aquesta, així com sensibilitzar els més petits dels països que tenen aquest dret i fer veure la seva importància.

2. METODOLOGIA

Primerament i per tal d'arribar als nostres objectius, hem realitzat una investigació teòrica sobre la vida de Malala i la seva campanya, la situació social i política del seu país (Pakistan), el paper dels mitjans de comunicació en la lluita de la jove i finalment l'evolució de l'educació a Espanya. Tot plegat ha estat possible gràcies a pàgines web i el llibre biogràfic de Malala anomenat 'Jo sóc la Malala' que ens vam llegir ambdues al començament de l'estiu per tal de documentar-nos.

Per una altra banda, vam enquestar 113 persones de Catalunya d'entre 9 i 28 anys per tal de saber si valoren l'educació que reben i el dret que tenen a accedir-hi després d'analitzar les seves respostes. Les preguntes que incloïa l'enquesta eren generalment tancades o amb la possibilitat d'escollir entre diverses opcions excepte la darrera, en la qual es demanava un punt de vista més personal mitjançant l'exposició del fruit de les seves reflexions i els seus raonaments.

Per últim i amb l'objectiu de fer reflexionar i animar els més petits del nostre entorn a valorar el privilegi amb el qual compten, a diferència de milions de nens al món, com és el dret d'anar a l'escola i aprendre, hem creat un conte en format vídeo en el qual es compara un dia en la vida de Malala amb el d'una nena del nostre país. L'elaboració d'aquest conte va implicar diverses hores de treball, les quals vam emplear dur a terme una gran quantitat de dibuixos per fer-ho de manera dinàmica i entenedora i així captar l'atenció dels nens.

Posteriorment, aquest va ser exposat a un grup d'alumnes de quart de primària els quals van compartir amb nosaltres les seves opinions. Això ens va permetre elaborar les conclusions finals de la nostra part pràctica, així com saber si el nostre objectiu inicial havia estat assolit.

3. MÉS QUE UNA LLUITA

3.1 BIOGRAFIA

Per tal de posar-nos en situació i conèixer el personatge principal en què es basa la nostra recerca, hem fet una investigació sobre el recorregut de Malala per la vida.

Malala Yousafzai va néixer el 12 de juliol de 1997 a Mingora, l'única ciutat del districte de Swat, al nord-oest del Pakistan. La van anomenar Malala en honor a Malalai de Maiwand, una famosa heroïna paixtu.

Malala és coneguda pel seu activisme a favor dels drets civils, especialment dels drets de les dones a la vall del riu Swat, on el règim talibà ha prohibit l'assistència a l'escola de les nenes.

És filla de Ziauddin Yousafzai, qui va fundar una escola abans que naixés Malala. Ziauddin és un educador, activista dels drets humans i activista social. A més de líder defensor de l'educació també és poeta. Segons explica Malala, el seu pare és diferent de la majoria dels homes paixtus, doncs mentre per a ells és un dia trist quan neix una nena, Ziauddin diu que quan va néixer la seva filla no li va importar, al contrari, es va enamorar.

Encara corrent un gran risc personal a causa de la violència política del Pakistan, ell pacíficament va resistir als esforços dels talibans de tancar escoles i manté oberta la seva pròpia. Aprecia la intel·ligència i sagacitat de la seva filla i per això la va animar a assistir a reunions amb ell i la va inspirar a elevar la seva veu i promoure els drets dels infants a l'educació. A més, assegura que l'educació és una eina per a l'emancipació, per a oblidar la lliçó de l'obediència, per a no acceptar les decisions dels pares o avis, com la de casar-se, si no vols. Aquest s'exerceix com a Assessor Especial de les Nacions Unides sobre Educació Global i com a agregat educatiu al consolat del Pakistan a Birmingham, Regne Unit.

Malala, a més, té dos germans petits, Khushal i Atal, i la seva mare, una dona tradicional que no acostuma a aparèixer en els documentals de la seva filla, es diu Tor Pekai.

El 2009, Malala va començar un blog sota el pseudònim Gul Makai per a la BBC en el qual expressava el seu punt de vista sobre l'educació i la vida sota l'amenaça dels talibans, una organització terrorista que proclama l'extremisme religiós islàmic i el gihadisme.

El 2011 va rebre el primer Premi Nacional de la Joventut de la Pau del Pakistan i va ser nominada per al premi de la Pau Internacional de la Infància. El fet que el perfil de Malala fos cada cop més conegut va causar que els líders Talibans es reunissin i que finalment, l'any 2012, votessin per matar-la.

3.1.1 ATEMPTAT CONTRA MALALA

El dimarts 9 d'octubre de 2012 Malala i les seves amigues es trobaven a l'autobús de l'escola mentre es dirigien cap a casa. Algunes nenes cantaven i altres seguien el ritme amb els dits. De sobte dos joves es van posar al mig de la carretera i van obligar l'autobús a detenir-se. Un d'ells, amb un mocador sobre el nas i la boca, va preguntar "Qui és Malala?", va treure una pistola negra i va disparar 3 vegades en direcció a les nenes. La primera bala va entrar per la part posterior de l'ull esquerre de Malala i va sortir per sota de la seva espatlla dreta. Malala es va desplomar sobre la seva millor amiga Moniba mentre sagnava per l'orella esquerra i el cap. Les altres dues bales van ferir les seves companyes.

El conductor de l'autobús es va dirigir immediatament a l'hospital Central de Swat. D'allà van portar en helicòpter a Malala juntament amb el seu pare i Maryam, la directora del col·legi en què estudiava que era per a ella com una segona mare, al Lady Reading Hospital de Peshawar. Malala va sobreviure al tiroteig però en una condició crítica.

El 15 octubre 2012 va arribar a l'hospital The Queen Elizabeth a Birmingham, Anglaterra, on es quedaria durant tres mesos. Després de múltiples operacions i una reconstrucció cranial, Malala va aconseguir sobreviure miraculosament recuperant la parla i la capacitat auditiva. Malala va ser donada d'alta el 3 de gener de 2013 i va haver de refugiar-se amb la seva família al Regne Unit, on va ingressar en una escola de secundària, per continuar amb la seva vida, ja que els talibans havien anunciat que no perdrien l'oportunitat de tractar d'assassinar-la de nou. Ehsanullah Ehsan, portaveu dels Talibans del Pakistan, es va responsabilitzar de l'atac dient que Yousafzai era un símbol dels infidels i l'obscenitat.

Aquest intent d'assassinat va rebre condemna a tot el món i protestes arreu de Pakistan. Més de 2 milions de persones van signar la campanya 'Dret a l'Educació'.

El seu tir i el seu rebuig de retirar-se del que ella creia correcte van treure a la llum la dificultat de milions de nens de tot el món als quals se'ls nega l'educació a causa de factors socials, econòmics, jurídics i polítics en els nostres dies i s'ha convertit per a ells en una defensa.

Actualment Malala es troba vivint a Birmingham on té accés a educació gratuïta al col·legi Edgbaston School for Girls i des d'on promou la seva campanya a escala mundial.

3.2 MALALA FUND

Amb el propòsit de continuar la seva lluita, Malala va crear, juntament amb el seu pare i un equip de projectes especials, el Malala Fund. Aquest està inspirat i dirigit per l'exemple de Malala i treballa per garantir els drets de les nenes a un mínim de 12 anys d'educació de qualitat, especialment al sud global.

El Malala Fund creu que cada nena, i cada nen, té la capacitat de canviar el món i que tot el que necessita és l'oportunitat. Per donar a les nenes aquesta oportunitat, el Fons aspira a invertir en iniciatives encaminades a donar poder a les comunitats, desenvolupar solucions innovadores que parteixin d'enfocaments tradicionals i proporcionar no només l'alfabetització elemental, sinó les eines, les idees i les xarxes que ajudin a les nenes a trobar la seva veu i a crear un demà millor.

A més, amb aquesta campanya fa una crida a tothom a unir-se a aquesta causa i a treballar junts per fer de l'educació i el poder de les nenes una veritable prioritat d'una vegada per totes.

D'aquesta manera, el Malala Fund dóna suport a projectes locals d'educació i iniciatives mundials que promouen l'educació secundària de les nenes en sis països i inverteixen en les adolescents que travessen algunes de les crisis més greus dels nostres temps.

Així doncs, treballen en diversos projectes. Primerament en les adolescents sota l'amenaça dels talibans al Pakistan, on les nenes pobres de les zones rurals tenen 16 vegades menys de probabilitats d'estar a l'escola secundària que els nens de les llars més riques a les zones rurals. Per ajudar a tancar aquesta bretxa, el Fons Malala ha augmentat la matriculació de les nenes a les escoles secundàries a la vall de Swat, i finançat les activitats de socors de les inundacions de 2014 per a les aules danyades i disposicions com llibres i uniformes.

El fons també treballa en les nenes sagrestades o sota amenaça de Boko Haram a Nigèria. Al juliol de 2014, Malala va viatjar a Abuja, la capital de Nigèria, per reunir-se amb el president del país, els familiars de les col·legiales sagrestades per Boko Haram només per anar a l'escola, i cinc de les noies que van aconseguir escapar de la captura. Des de la seva visita, el Fons Malala ha proporcionat beques per a completar l'escola secundària, les despeses relacionades amb l'escola i els serveis d'assessorament a 30 de les noies que van escapar de Boko Haram.

A mesura que la crisi dels refugiats de Síria entra en el seu quart any, més de 500.000 de nens refugiats no estan participant en activitats educatives.

En un viatge a un camp de refugiats de Síria al nord de Jordània l'any passat, Malala va descobrir que la matrícula i l'assistència de les nenes van disminuir darrere dels nens de la mateixa edat en la majoria dels campaments. Això la va inspirar per enfortir les oportunitats

d'aprenentatge per als refugiats. El Fons Malala ha estat un impuls als programes de suport de l'aprenentatge per a les nenes en 2015.

També proporciona fons a nenes sirianes refugiades al Líban a través de la Fundació Kayany, que aniran cap a l'establiment d'una escola secundària per a 200 nenes en 2015.

Un altre dels llocs on el Malala Fund actua és a Sierra Leone, on centenars de nenes s'han quedat fora de l'escola a causa de la crisi de l'Ebola. Aquest suport es basa a proporcionar fons que pot arribar a 1.200 d'elles i a entrenar a 40 ajudants de professors.

A més, el viatge de Malala a Kenya l'any passat va permetre que aprenguéssim que moltes nenes, de les quals un 50% del total no es matriculen a l'escola secundària, desitgen amb passió anar a l'escola. Com a resultat, ella va ajudar a establir les bases per a una escola de nenes en una part de la zona rural de Kenya.

També estan donant suport a Nairobi, un programa d'educació informal amb un enfocament en la tecnologia de la informació i les comunicacions. Entre 2015 i 2016 s'estan inscrivint 300 nenes no escolaritzades d'entre 16 i 18 anys que viuen en barris marginals de Nairobi en l'entrenament de tecnologia i l'esperit empresarial.

Per últim, ajuden els advocats que condueixen campanyes d'educació de les nenes a tot el món.

3.3 GUANYADORA DEL PREMI NOBEL DE LA PAU

La lluita constant de la nostra protagonista pel dret a l'educació dels nens i el fet d'haver demostrat que l'educació és el pilar més fort per a construir una societat formada per ciutadans lliures, encara que això hagi comportat per a ella amenaces i un intent d'assassinat, va portar a Malala a guanyar l'any 2014, a l'edat de 17 anys, el Premi Nobel de la Pau. Aquest premi va aportar-li una major repercussió social, ja que es va convertir en la persona més jove en guanyar-lo.

El Premi Nobel de la Pau es lliura anualment a la persona que hagi treballat més o millor en favor de la fraternitat entre les nacions, l'abolició o reducció dels exèrcits existents i la celebració i promoció de processos de pau.

Aquest premi va ser guanyat el 2014 per Malala Yousafzai junt amb Kailash Satyarthi, un activista indi de 60 anys que és per a milers de nens indis un salvador.

Satyarthi ha merescut aquest guardó per posar en marxa l'organització Bachpan Bachao Andolan, amb la qual des de principis dels anys 90 ha aconseguit salvar prop de 80.000 nens que patien tota mena d'explotacions laborals i que estaven sent víctimes de trànsit.

Segons ha explicat ell mateix en nombroses entrevistes, a l'Índia hi ha almenys cinc milions de nens que, a canvi d'una petita suma de diners, han estat venuts pels seus pares o avis a terratinents o propietaris de fàbriques que els fan servir com a mà d'obra barata.

Kailash Satyarthi, denuncia el següent:

«Hi ha nens petits de sis o set anys als quals es força a treballar 14 hores al dia, sense cap interrupció i sense dies de festa. Si ploren o pregunten pels seus pares, els peguen brutalment, els penen cap per avall d'un arbre o els cremen amb cigars.»²

Satyarthi reclama una legislació internacional que prohibeixi el treball infantil i que castigui les empreses que s'aprofiten del mateix. En aquest sentit, l'activista ha fet campanya en nombrosos països occidentals per demanar als consumidors que no comprin productes fabricats per nens.

En les seves conferències, Satyarthi sempre adverteix que l'explotació laboral dels nens només serveix per «*perpetuar la pobresa, la desocupació, l'analfabetisme, la superpoblació i els problemes socials*».³

Pel que fa a Malala, el seu objectiu està clar des del principi: les nenes tenen el dret evident a l'educació. El seu valor és indescriptible, tot i el poc suport de les autoritats pakistaneses i

---

² El periódico, <<http://w.elperiodico.com/esoticias/internacional/este-activista-indio-que-lucha-contra-explotacion-laboral-salvado-80000-ninos-situaciones-infrachumanas-3590525>>, [data de consulta: 12/09/2015]

³ El periódico, <<http://www.elperiodico.com/es/noticias/internacional/este-activista-indio-que-lucha-contra-explotacion-laboral-salvado-80000-ninos-situaciones-infrachumanas-3590525>>, [data de consulta: 12/09/2015]

l'atemptat que va sofrir, que va suposar per a ella una prova de superació, va continuar la seva lluita en pro a l'educació de les nenes.

23 milions de nens es veuen privats de l'educació a Pakistan i la gran majoria són nenes. No només són els talibans els que volen evitar que vagin a l'escola, sinó també ho dificulten les pèssimes condicions de les escoles, algunes de les quals no tenen parets o banys, i que els seus professors no tenen les qualificacions necessàries. Per això, Malala va començar el 2009 la seva lluita amb l'objectiu de millorar el sistema educatiu del seu país, que la va dur a guanyar el Premi Nobel de la Pau.

Des que va sofrir el 2012 l'atemptat que gairebé acaba amb la seva vida, s'ha convertit en una icona per a moltes nenes que no poden tenir el dret a l'educació, un dret universal.

En el discurs que va donar durant la cerimònia que la reconeixia com a guanyadora del Premi, Malala va mostrar-se agraïda: *«Gràcies al meu pare per no tallar-me les ales i per deixar-me volar. Gràcies a la meua mare per inspirar-me a ser pacient i perquè sempre digués la veritat.»*⁴ Si ells no l'haguessin deixat llibertat per expressar-se i perseguir els seus somnis, potser no hauria aconseguit avançar en la seva lluita ni representar avui dia a milions de nenes del món sencer.

Tot seguit va afegir:

*«Aquest premi no és només per a mi, és per a aquells nens oblidats que volen educació, és per a aquells nens espantats que volen la pau, és per a aquells infants sense veu que volen el canvi. Estic aquí per defensar els seus drets, per a que la seva veu sigui escoltada.»*⁵

Va dedicar, a més, unes dures paraules que mostren la seva valentia, el coratge que la va portar a ser avui dia portaveu dels drets per a l'educació de les nenes:

*«Quan els talibans controlaven la zona, l'educació va passar de ser un dret a ser un delicta. Tenia dues opcions: una, seguir callada i esperar que em matessin, la segona era alçar la veu i que em matessin. Vaig triar la segona, vaig decidir aixecar la veu.»*⁶

Després d'haver guanyat el Premi va afirmar que vol continuar la seva lluita fins que vegi tots els nens a l'escola.

---

⁴ Premio Nobel de La Paz 2014-Ceremonia de entrega-
<<https://www.youtube.com/watch?v=XQOHb5RKzzE>>, [data de consulta: 15/10/2015]

⁵ Premio Nobel de La Paz 2014-Ceremonia de entrega-
<<https://www.youtube.com/watch?v=XQOHb5RKzzE>>, [data de consulta: 15/10/2015]

⁶ Premio Nobel de La Paz 2014-Ceremonia de entrega-
<<https://www.youtube.com/watch?v=XQOHb5RKzzE>>, [data de consulta: 15/10/2015]

La guanyadora del Premi, acaba el seu discurs demanant als governants del món que s'uneixin i que facin de l'educació la seva prioritat principal i demanant-nos a tots a contribuir en aquesta lluita per aconseguir que no hi hagi potencials perduts, que no hagi cap nen fora de l'escola.

El jurat del Premi Nobel de la Pau de 2014 destaca de tots dos «*la seva lluita en contra de l'opressió de nens i joves i pel dret de tots els nens a l'educació.*»⁷

Així doncs, ambdós guanyadors són un clar símbol del que necessita el món: més unitat i fraternitat entre nacions.

3.4 PAPER DELS MITJANS EN LA SEVA LLUITA

Avui dia, els mitjans de comunicació són una font que permet mantenir informada la societat dels esdeveniments que tenen lloc en aquesta. En la lluita de Malala els mitjans han jugat un paper fonamental i han repercutit en la seva influència arreu del món.

Ziauddin Yousafzai, el pare de Malala es va donar a conèixer com un bon orador i polemista des que era estudiant, i va esdevenir un activista de la igualtat de drets per als paixtus, un grup ètnic de les províncies del nord del Pakistan. L'any 2008 Ziauddin Yousafzai va començar a col·laborar amb diversos activistes que parlaven en seminaris o donaven entrevistes als mitjans de comunicació enfrontant-se a Fazlullah, líder dels talibans de Swat. En moltes d'aquestes activitats, Malala era present i escoltava les converses que el seu pare tenia amb els altres activistes. Aquests acostumaven a donar entrevistes a la ràdio, principalment par a Voice of America i la BBC, en les quals explicaven a la gent que el que estava succeint a Swat no estava relacionat amb l'islam. El pare de Malala va organitzar a l'escola una marxa per la pau i va animar les seves alumnes a parlar contra el que estava passant. Un grup de noies de l'escola va donar una entrevista a la ATV Jaiber, l'únic canal privat pasthún que parlava sobre les nenes que estaven deixant d'estudiar a causa dels militants. Més endavant, Malala va anar a Geo, un canal de notícies del Pakistan, i va pensar:

«Els mitjans de comunicació necessiten entrevistes, volen entrevistar a una nena, però les nenes tenen por i, quan no en tenen, els seus pares no s'ho permeten. El meu pare no té por i em dóna suport. Deia: «Ets una nena i tens dret a parlar.»»⁸

Com més entrevistes donava, més forta se sentia Malala i més suport rebia. Ella tenia onze anys quan va començar a defensar el dret dels nens i nenes a estudiar: «*Anar a l'escola, llegir, fer els deures, no és una forma de passar el temps, és el nostre futur.*»⁹

⁷ Premio Nobel de La Paz 2014-Ceremonia de entrega-
<<https://www.youtube.com/watch?v=XQOHb5RKzzE>>, [data de consulta: 15/10/2015]

⁸ Malala Yousafzai, *Yo soy Malala*, Alianza Editorial, Madrid, 2013, p.159.

⁹ Malala Yousafzai, *Yo soy Malala*, Alianza Editorial, Madrid, 2013, p.164.

Un dia Ziauddin va rebre una trucada d'un amic que treballava a Peshawar com a corresponsal radiofònic de la BBC, la televisió pública britànica. Aquest estava buscant una professora o nena que escrivís un diari sobre la vida sota els talibans. Malala en escoltar al seu pare parlar d'això es va oferir, ella volia que la gent s'adonés del que estava passant i reclamar el seu dret a l'educació, a cantar... Així doncs, Malala va començar a escriure un blog sota l'orientació de l'amic del seu pare, qui li feia preguntes sobre la seva jornada i li demanava que li expliqués anècdotes o li parlés dels seus somnis. Després ell redactava les paraules de Malala i un cop a la setmana apareixien a la web de la BBC.

El 3 de gener de 2009, va publicar la seva primera entrada al blog de la BBC sota el pseudònim de Gul Makai, una heroïna paixtu, ja que utilitzar el seu nom hagués estat perillós. La seva primera publicació tenia com a títol "Tinc por" i començava així:

«Vaig tenir un somni terrible ahir a la nit en què hi havia helicòpters de l'Exèrcit i talibans. Tinc aquests somnis des que es va llançar l'operació militar al Swat. Vaig anar a l'escola amb por perquè els talibans havien emès un edicte el qual prohibeix que les nenes anem a l'escola.»¹⁰

Al llarg del temps Malala va escriure diverses entrades al blog on expressava els horrors que imposava a la seva regió el control dels talibans i reclamava públicament el seu dret a jugar, a cantar, a portar roba de colors i, sobretot, a rebre una educació. Al diari a més va escriure sobre l'escola, el burca i la gent que anava a presenciar flagel·lacions.

Davant la repercussió del diari les paraules de Malala van ser les següents:

«El diari de Gul Makai va despertar interès fins i tot lluny de casa. Alguns diaris van reduir extractes. La BBC fins i tot va fer un enregistrament amb la veu d'una altra nena i vaig començar a veure que el bolígraf i les paraules poden ser molt més poderosos que les metralladores, els tancs o els helicòpters. Estàvem aprenent a lluitar. I estàvem aprenent els poderosos que som quan parlem.»¹¹

Durant aquest període, la quantitat de talibans a la zona va augmentar. A mesura que els talibans van prendre el control de l'àrea, van prohibir la televisió i la música. També van prohibir a les dones anar de compres a la vegada que van limitar l'educació d'aquestes.

Es va imposar un clima de por i Malala i el seu pare van començar a rebre amenaces de mort per les seves opinions obertes i honestes, raó per la qual van començar a témer per la seva seguretat.

---

¹⁰ BBC,

<http://www.bbc.com/mundo/noticias/2012/10/121010_paquistani_malala_yousafzai_blog_rg>, [data de consulta: 14/09/2015]

¹¹ Malala Yousafzai, *Yo soy Malala*, Alianza Editorial, Madrid, 2013, p.176.

Després que el bloc de la BBC acabés, Malala va ser presentada en un documental fet per The New York Times. Alhora aquesta va rebre major cobertura internacional i es va revelar com l'autora del bloc de la BBC.

Dimecres 14 de gener, va tancar l'escola del seu pare. Aquell dia, quan Malala es va aixecar, es va trobar amb càmeres de televisió i periodistes que gravarien un documental per The New York Times on s'ensenyaria al món la situació que estaven vivint en el seu país. Aquest documental va contribuir a atraure l'atenció mediàtica internacional sobre Malala.

Al cap d'un temps van rebre una trucada dels Estats Units d'una estudiant de la Universitat d'Stanford que havia vist el documental realitzat per The New York Times i els havia localitzat. És llavors quan Malala i la seva família comproven el poder dels mitjans de comunicació.

Així doncs, el documental de The New York Times va catapultar la seva fama al Pakistan i li va donar certa notorietat internacional, encara que aquesta mateixa fama li va implicar cada vegada més enemistats entre els radicals. Els seus discursos i algun comentari considerat provocador al Pakistan, com dir que tenia com a referent el president nord-americà Barack Obama, van acabar omplint el got de la ira dels extremistes.

Adam B. Ellick, un periodista del diari The New York Times, va decidir seguir de prop les vivències de Malala i la seva família tot i les discussions que va tenir amb els editors de Nova York i els seus companys periodistes pakistanesos, perquè podia posar en perill la família de Malala. Tot i això, Ziauddin Yousafzai va participar en el documental, doncs ell pensa que la millor forma de morir és lluitant. A mida que Malala apareixia en els mitjans de comunicació, el seu pare es va adonar que la seva filla era telegènica i podria reforçar la seva causa en aquests per tal de conscienciar els nens sobre la importància de l'educació. A mesura que rebia premis i donacions, Malala es feia més segura i va començar a parlar amb més força i seguretat en contra dels talibans en els mitjans de comunicació. Així va ser com va començar a rebre amenaces de mort i dos anys després va ser disparada. Els talibans van culpar als mitjans de comunicació estrangers de no explicar la seva visió de la història.

La següent vegada que va veure la llum de l'endemà de ser disparada aquell 9 d'octubre de 2012, estava a milers de quilòmetres de distància, en un hospital britànic.

Malala explica que va estar molt sorpresa per tot el suport que va rebre:

*«Jo no sabia que el món sencera estava resant per mi, i segueixen preguntant per mi. No només el poble del Pakistan, no només els musulmans, no només els paixtus, sinó que tothom va resar per mi».*¹²

*«Fins i tot celebritats com Madonna o Angelina Jolie o els líders Gordon Brown i la reina Isabel II m'han ofert el seu suport.»*¹³

---

¹² CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

¹³ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

«Quan la gent escriu a Twitter ‘donem suport a Malala’, no només donen suport a Malala, la persona, ells també estan donant suport a la meua causa. Això vol dir que tothom està prenent part en favor de l'educació de les nenes, de l'educació de tots els nens.»¹⁴

Malala assegura el següent: *«Els terroristes tenen por de l'educació. Tenen por del poder de l'educació.»¹⁵* Aquest poder, segons ella, l'ha sostingut a través de la seva vida en condicions increïblement dures, en un intent d'assassinat: *«Van cometre un error, l'error més gran. Ells em van assegurar amb el seu atac que fins i tot la mort m'està donant suport, que fins i tot la mort no em vol amb ella.»¹⁶*

A més, afirma amb seguretat:

«Em poden matar, però només poden matar a Malala, ja no poden acabar amb la meua causa, la causa de l'educació, de la pau, i la meua causa dels drets humans i la igualtat continuaran sobrevivint. No poden matar la meua causa.»¹⁷

I per finalitzar diu: *«Només poden disparar a un cos, però no poden disparar als meus somnis.»¹⁸*

Malala i el seu pare havien trobat, doncs, una plataforma per donar a conèixer la seva campanya a l'exterior: els mitjans de comunicació amb els que es comunicaven en anglès.

Als 16 anys, a més de dissertar en els fòrums internacionals més importants del món, va escriure al costat de la periodista anglesa Christina Lamb, la seva primera biografia *«Jo sóc Malala»*. En aquesta, a més del dia a dia de Malala, la relació amb la seva família i principalment amb el seu pare, i el seu activisme, ens mostra la situació del Pakistan, el país en què va néixer la protagonista, un país on freqüentem les tragèdies i on el règim talibà realitza flagel·lacions i prohibeix a les dones anar soles pel carrer o treballar fora de casa.

---

¹⁴ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

¹⁵ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

¹⁶ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

¹⁷ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

¹⁸ CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]

3.5 PAKISTAN: UNA LLUITA CONSTANT

El fet de poder arribar a conèixer la història del Pakistan ens ajuda a entendre la cultura del país, la forma de pensar i les condicions d'aquest. Així doncs, saber sobre els canvis de govern que han existit al llarg del temps i l'extremisme religiós que hi ha al país, així com l'educació i les diverses situacions que viuen dia a dia els nens del Pakistan, qui són els talibans i com van arribar al poder i, finalment, el TTP, l'organització terrorista que va atacar a Malala, ens facilita conèixer la situació a la qual s'ha hagut d'enfrontar Malala al llarg de la seva vida i quins han estat els motius que l'han impulsat a dur a terme la seva lluita.

3.5.1 HISTÒRIA POLÍTICA

Pakistan és un país que va pertànyer originalment a l'Índia, als inicis dels temps. Posteriorment, durant l'època de la colonització, va començar la història del Pakistan com a país.

Aquesta història neix de la lluita de nombrosos musulmans hindús entre els quals durant la dècada de 1930 va créixer la consciència d'una identitat comuna i la necessitat d'un territori propi. Finalment, Pakistan va aconseguir el 1947 separar-se de l'Índia, amb qui manté un perpetu litigi des que les seves fronteres fossin arbitràriament traçades en els despatxos de Londres.

Des de la seva independència, Pakistan va patir permanents crisis polítiques.

Al marge dels conflictes amb l'Índia, trobem que Pakistan, per començar, és un país que en els seus últims 35 anys ha vist passar pel poder militars, dictadures i democràcies. L'any 1956 va tenir lloc la creació d'una constitució d'una república Islàmica que no sempre ha estat respectada, i més tard, des de 1958 fins 1970 aproximadament, van ser els militars els que van ostentar el poder, coincidint amb l'època més bel·ligerant del país.

En els 80, diversos països occidentals van ajudar al Pakistan amb l'objectiu d'evitar que l'URSS envaís el país. Més tard després d'aquesta ajuda trobem un altre període dictatorial, el del general Muhammad Zia-ul-Haq, un govern que va romandre fins a la mort d'aquest l'any 1988, quan el país va tornar a la democràcia i cap a finals del segle XX es duen a terme unes eleccions.

Benazir Bhutto, del Partit del poble del Pakistan, va assumir després de les eleccions generals el poder.

Bhutto va ser la primera dona a presidir un país predominantment islàmic i va ocupar dues vegades el càrrec, de 1988 a 1990 i de 1993 a 1997. Durant les seves administracions, Pakistan va signar la Convenció Internacional per a l'Eliminació de la Discriminació contra la dona.

La seva feble coalició de govern va incloure partits religiosos i conservadors que es van oposar a aquest tipus de canvi. No obstant això, durant les seves presidències, les dones, per primera vegada, van ser designades com a jutges de talls superiors i van començar una campanya contra la violència domèstica.

L'any 1999, el General Musharraf accedeix al poder després d'un cop militar, deixant fora del poder a Benazir Bhutto, qui es va exiliar. Bhutto torna al Pakistan el 2007 amb l'esperança de restablir la democràcia però un any més tard va ser assassinada a Rawalpindi, una ciutat del Pakistan, suposadament pels talibans.

En 2008 Musharraf va dimitir i va ser substituït pel president del Senat fins que es va escollir un nou president, en aquest cas, Asif Ali Zardari, vidu de Benazir Bhutto.

Actualment, el Pakistan viu una república parlamentària.

3.5.2 ECONOMIA

Pakistan, situada al sud d'Àsia, té una superfície de 796.100 km^2 i una població de 182.589.000 persones. Aquest és un dels països més poblats del món i la seva capital és Islamabad.

Pakistan és l'economia número 44 per volum de PIB. El seu deute públic en 2014 va ser de 120.855.000 d'euros, un 64,22% del PIB i el seu deute per càpita és de 616 € euros per habitant.

Pel que fa a l'Índex de Desenvolupament Humà o IDH del Pakistan, que elabora les Nacions Unides per mesurar el progrés d'un país, va ser de 0,537 punts el 2013, de manera que es va situar en el lloc 138 de la taula de 178 països que es publiquen al diari econòmic *Expansión*.

3.5.3 EDUCACIÓ

El dret a l'educació és un dret humà fonamental per exercitar la resta de drets. L'educació promou la llibertat i l'autonomia personal i alhora genera l'autonomia personal i importants beneficis per al desenvolupament. No obstant, milions de nens i adults segueixen privats d'oportunitats educatives, en molts casos a causa de la pobresa.

Pakistan és un país en vies de desenvolupament amb recursos limitats i una alta taxa de creixement demogràfic, les últimes dades recullen un 2,6% anual. L'augment en la taxa de matriculació no està en concordança amb l'alça en la taxa de creixement demogràfic del país, i cada any milions de nens en edat d'assistir a classes no aconsegueixen ser admesos a les escoles a causa de l'escassetat d'establiments d'aquest tipus.

L'educació al Pakistan està endarrerida respecte a la de molts altres països. El país té el segon índex més alt de nenes i nens que no assisteixen a l'escola -5,1 milions- i tot i així, durant aquesta dècada ha reduït la inversió del PIB en educació de 2,6% a 2,3%. D'acord amb

informes de la UNESCO, 15 milions de nenes i nens menors de 14 anys a tot el món que haurien d'estar a l'escola, es troben treballant a temps complet. Cada any 10 milions de nenes abandonen els seus estudis per esdevenir esposes a primerenca edat i mai tornen a l'escola. Milions més són víctimes d'explotació sexual i comercial. A més, hi ha 28 milions de nenes i nens refugiats i altres que han estat desplaçats i estan vivint en tendes de campanya o sense llar fixa, en zones de conflicte, sense mestres o llibres d'estudis.

Només un 71% dels alumnes estan matriculats a l'escola primària al Pakistan. Això vol dir que 23 milions de nens es veuen privats de l'educació. A més, la taxa d'assistència a l'escola és més gran entre els nens que entre les nenes.

El govern destina només l'1,8% del seu pressupost nacional a l'educació, la qual cosa és clarament insuficient per satisfer les necessitats. Les dificultats a les escoles públiques són moltes: locals en ruïnes, manca de banys, electricitat, cadires i taules entre d'altres.

A més, els professors estan molt poc qualificats i no és estrany que els nens abandonin l'escola sense saber llegir ni escriure. Aquest és el cas de gairebé el 50% dels nens de 6 a 16 anys matriculats al Pakistan.

3.5.4 SITUACIÓ DELS NENS AL PAKISTAN

Els nens i nenes del Pakistan pateixen una sèrie d'obstacles i difícils situacions, moltes de les quals afecten el seu accés a l'educació.

POBRESA

El 24% de la població pakistanesa viu per sota del llindar de la pobresa, que afecta principalment en les zones rurals. Les principals víctimes d'aquesta són els nens ja que són més fràgils i vulnerables i es veuen privats dels seus drets com l'educació i la manca d'accés als serveis de salut entre d'altres.

SALUT

Gairebé un de cada deu nens a Pakistan mor abans dels cinc anys. Això es deu al seu dolent estat nutricional. Un 35% d'ells pateix de baix pes i un 50% un retard del creixement i la majoria moren de diarrea i diverses malalties relacionades amb l'aigua, el sanejament i la higiene.

Els desastres naturals també tenen un fort impacte en la salut de les persones i sobretot dels nens, que són els més dèbils.

TRABALL DELS NENS

La situació socioeconòmica del país és desastrosa i obliga les famílies a enviar els seus fills a treballar. Al voltant d'11 milions realitzen tasques domèstiques i treballen en l'agricultura mentre altres ho fan en el sector tèxtil, la construcció i la indústria de l'automòbil.

A les fàbriques tèxtils de catifes els nens poden arribar a treballar fins a 20 hores al dia els 7 dies a la setmana. Les condicions de treball en les quals treballen provoquen problemes de salut com ara problemes respiratoris, oculars o deformació de la columna vertebral.

NENS ALS CARRERS I EXPLOTACIÓ SEXUAL

Les dures condicions en què viuen les famílies pakistaneses, com la pobresa o la negligència, són les principals causes que porten als nens a refugiar-se als carrers.

A més, la prostitució en moltes ocasions es converteix per alguns en una forma de guanyar un mínim de diners i aproximadament el 90% dels 170.000 nens del carrer a Pakistan pateixen abusos sexuals. El 60% de les víctimes acusen la policia de ser els actors. La mitjana és aproximadament de milers de víctimes cada any.

TRÀFIC DE NENS

Sovint els nens són venuts, llogats o segrestats per obligar-los a pidolar, servint fins i tot a la prostitució.

MATRIMONI INFANTIL

Tot i la "Llei de Restricció de Matrimoni Infantil", que prohibeix el matrimoni infantil i estableix la llei mínima per contraure matrimoni en 18 anys per als homes i 16 per a les dones, es donen molts casos de matrimonis forçats al país. S'aproxima que el 32% dels casaments locals són de matrimonis entre nens.

NENS EN CONFLICTES ARMATS

Pakistan és l'escenari de molts conflictes i enfrontaments. A causa d'això, els nens han de pagar amb la seva salut les pesades conseqüències d'aquests conflictes i atemptats. A més, es veuen privats també del seu dret a l'educació, ja que nombroses escoles són destruïdes i algunes regions estan subjectes als tocs de queda.

ELS NENS DESPLAÇATS I REFUGIATS

El país del Pakistan també és conegut pels desastres naturals. Això porta al fet que moltes famílies decideixin fugir. Les condicions de vida són precàries, i molts desplaçats no pateixen només de malalties relacionades amb la higiene, sinó també d'ansietat, estrès i depressió.

Els nens refugiats no estan registrats i no tenen existència legal de fet, per tant, són invisibles per a la llei pakistanesa. Així doncs, no tenen accés a l'educació de les escoles, de manera que han de treballar al carrer per sobreviure.

DRET A LA IDENTITAT

Aproximadament el 70% dels naixements no es declaren oficialment a les autoritats, de manera que aquests nens són invisibles als ulls de la societat i, per tant, se'ls nega la nacionalitat o drets i necessitats concretes dels nens.

ELS NENS I LA JUSTÍCIA

Al Pakistan l'Ordenança del Sistema de Justícia de Menors (OSJM) es va establir el 2000 amb la intenció de crear un sistema de justícia independent apte per a menors d'edat però és molt feble i no existeix un sistema de justícia equitatiu per als menors al país.

3.5.5 EXTREMISME RELIGIÓS

Pakistan encara no estava començant a caminar sobre sòl ferm quan va tenir lloc l'atemptat de l'11 de setembre l'any 2001, amb totes les seves horribles conseqüències, que una vegada més va submergir al Pakistan cap al centre de l'escena en la lluita contra el terrorisme. Pakistan es va haver de conformar amb la ironia d'haver de lluitar contra la mateixa població que havia donat suport durant la guerra a l'Afganistan. Les repercussions per a Pakistan van ser òbvies.

Mentre que la guerra contra el terrorisme es trobava en el seu pic més alt, hi va haver eleccions al Pakistan a l'octubre. En aquestes eleccions els partits politicoreligiosos van obtenir guanys significatius capitalitzant el sentiment anti-nord-americà que va resultar de l'apatia nord-americana envers la difícil situació dels afganesos i l'atac contra aquest país. Per primera vegada en la història del Pakistan, els partits religiosos van obtenir un triomf electoral que els va permetre no només formar governs a les províncies que limiten amb l'Afganistan, sinó també emergir com el tercer grup més nombrós i un controlador de poder al parlament nacional.

L'electorat pakistanès sempre havia tingut en alta consideració als líders religiosos però mai havia dipositat la seva confiança en ells perquè es fessin càrrec de les qüestions d'Estat. Aquesta vegada ho van fer.

Cal fer una clara distinció entre els partits polítics amb agenda religiosa, als quals ens referim anteriorment com a grups politicoreligiosos, dels grups purament religiosos, amb al·lusions sectàries i de facció. Els primers sempre van ser part del procés polític del Pakistan i són d'una perspectiva mundana sàvia i moderada. Són els últims els que han desenvolupat tendències militars i són propensos a desviar el curs, ja sigui pels seus propis líders o per influències externes. Són el producte d'influències ambientals de les últimes dues dècades esmentades anteriorment.

En prendre consciència que el geni religiós s'estava sortint de l'ampolla, el Govern del Pakistan va procurar prendre certes decisions polítiques fonamentals i va instal·lar un mecanisme per

desterrar la militància religiosa i aturar la tendència de l'explotació religiosa per a l'obtenció de guanys polítics intolerants. Els partits i grups que tenien una història de militància religiosa han estat prohibits i les seves finances confiscades per l'estat. Les madrasses (escoles religioses), que impartien només educació religiosa que produïen guerrers o, en el millor dels casos, intolerants religiosos, han estat reformades perquè incloguin disciplines modernes a més dels temes religiosos. Aquestes madrasses estaven organitzades sobre fonaments prou fermes i ajudaven en gran mesura a l'Estat a combatre l'analfabetisme sense assistència financera per part del govern. El tancament definitiu de les mateixes no només hagués causat una reacció extremadament negativa i possiblement violenta dins del país sinó que, a més, hagués privat l'estat d'una infraestructura que li dóna l'oportunitat a la joventut del país de rebre educació a baix cost. Existia la necessitat de reorganitzar aquestes madrasses i canalitzar el seu potencial en la direcció correcta amb poc suport del govern.

3.5.6 TALIBANS

La paraula "talibans" es tradueix literalment com "estudiants". De manera específica, designa aquell que s'instrueix en ciències islàmiques en una "madrassa" o escola. Des d'un punt de vista històric, aquest terme té un ampli desenvolupament. En la tradició sunnita, una secta musulmana que segueix els relats sobre fets i ensenyaments de Mahoma, es reconeix als "talibans" com aquells que s'adhereixen escrupolosament a les normes legals, morals i rituals del dogma islàmic.

Encara que es mostraven partidaris d'incorporar els avenços científicotècnics, s'oposaven a una occidentalització que liquidés les particularitats inherents a la civilització islàmica. Aquests plantejaments van ser utilitzats amb èxit pels moviments nacionalistes, que els relevarían després de 1945 a l'evolució política del món àrab.

Seria a finals del segle XX quan els talibans reapareixerien com a moviment polític en ascens. Motivats per dues raons: el fracàs dels models sorgits del nacionalisme àrab i de les conseqüències que tindria la fi de la Guerra Freda. És en aquest context de divisió interna i de pugna pel control geopolític de la zona on va germinar el moviment dels talibans (estudiants afganesos).

En aquest context d'enfrontament de les dues superpotències (USA-URSS), la majoria d'aquests estudiants havien estat refugiats de la guerra afganesa contra els soviètics (1979-1989), criats en madrasses finançades per l'Àrab Saudita a l'oest del Pakistan.

Aquesta generació, desarrelada del seu entorn, va trobar com a únic referent vital l'Islam transmès en el seu exili. Està caracteritzat per un fort sentit jeràrquic i comunitari, d'obediència cega al líder, aplicació de la llei islàmica i defensa del caràcter islàmic de l'Afganistan. Un

programa amb forts elements islàmic-nacionalistes, que exclouria a tot aquell que no ho compartís.

3.5.6.1 COM VAN ARRIBAR AL PODER?

La seva arribada al poder està molt relacionada amb la desintegració del poder soviètic a l'Àsia Central. A l'Afganistan, els mujahidins (militants islamistes) van ser incapaços de constituir-se com a alternativa al govern estatal. Al Pakistan, els successius governs veien amenaçada la inestabilitat a la zona i amb això un seriós perill contra els seus interessos polítics i econòmics. Aquests coincidien amb els de les grans companyies energètiques nord-americanes. Per tant, l'ascens talibà es va percebre com a garantia de certa estabilitat.

Entre 1994-1996, l'avanç dels talibans es va veure afavorit per les estructures tradicionals d'organització afganesa. Un cop controlades, aquests models d'acord es van anar substituint per una nova estructura, recolzada en la classe dirigent talibà.

Així, a l'abril de 1996, el mul·là Úmar, màxim representant del moviment talibà, va ser proclamat autoritat màxima de tots els musulmans. Al setembre d'aquest any, els talibans van prendre Kabul, la ciutat més gran d'Afganistan. Un fet que confirmaria la seva gran capacitat per cobrir el buit de poder generat per la desintegració d'un Estat secular feble i dependent de potències exteriors. Davant les pressions occidentals, els talibans van exercir el poder de manera intransigent, acaparant tots els seus ressorts. Així, es van negar a mantenir qualsevol contacte amb altres forces dins del país i van imposar una visió paixtu de les regles civils i del codi penal.

Així doncs, més que motius culturals o religiosos, van ser raons polítiques les que van fer que els talibans practiquessin una absoluta intolerància amb la diversitat ètnica, social, política i cultural que caracteritzava la societat afganesa. I aquest va ser el motiu del seu debilitament progressiu a l'interior del país: la pèrdua de suports interns. Els talibans van imposar un sistema jeràrquic, de tall militaritzat, que va arrasar els sistemes d'equilibri interètnic, les estructures estatals i els mecanismes de participació.

Aquesta fisonomia del poder talibà va trobar a mig termini ponts de comunicació amb el model proposat per Osama Bin Laden (Qaida): la preparació ideològica per a la jihad, dirigida a l'alliberament de territoris des dels quals emprendre i propagar el combat islamista. Aquesta aliança va ser la que va determinar la fi del règim talibà després dels atemptats de l'11-S. D'una banda, l'hospitalitat amb Bin Laden va trencar definitivament les seves relacions geoestratègiques amb els Estats Units. D'una altra, per Pakistan, el govern talibà de Kabul havia resultat més perjudicial que beneficiós. Per aquest motiu, la intervenció militar internacional no va trobar oposició per acabar amb el règim.

Actualment, els talibans segueixen controlant àmplies zones de la regió paixtu afganesa i pakistanesa.

3.5.6.2 LA TTP

L'organització terrorista que va actuar en contra de Malala és l'anomenada Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP), encapçalada per membres de diversos grups tribals, d'origen pakistanès i associada al moviment talibà, que proclama l'extremisme religiós islàmic i el gihadisme.

Tehrik-e-Taliban Pakistan és una aliança de 40 grups militants al Pakistan formada en 2007 per unificar grups que lluiten contra l'exèrcit pakistanès a les àrees tribals sota administració federal i de Khyber Pakhtunkhwa. TTP manté estrets lligams amb els alts líders d'Al-Qaida. Originalment estaven establerts al sud de la regió pakistanesa de Waziristan, fronterera amb l'Afganistan i, segons diuen, compten amb uns 40.000 combatents.

L'objectiu declarat del TPP era unir forces en l'ofensiva contra les forces de l'OTAN nord-americanes a l'Afganistan, a més de dur a terme una jihad defensiva contra les forces de seguretat pakistaneses perquè es ressent el fet que tenen una aliança amb Occident. Així mateix, espera poder imposar la xaria, el codi de conducta humana recollit en l'Alcorà, al Pakistan i expulsar les tropes estrangeres de l'Afganistan.

A causa de les aliances del Pakistan amb els Estats Units i altres països, els talibans pakistanesos també ataquen als interessos estrangers dins i fora del Pakistan.

Les tàctiques del TTP van des del cotxe bomba fins a la presa d'ostatges, l'assalt suïcida a edificis oficials i la decapitació.

3.6. DRET A L'EDUCACIÓ A ESPANYA

Amb la finalitat de poder comparar ambdues educacions, és a dir, la que hi ha establerta a Pakistan, el país de Malala, i de la que disposem a Espanya, hem fet un breu recorregut sobre el dret a l'educació al nostre país a partir del segle passat.

L'educació a Espanya ha passat al llarg de la seva història per una sèrie de reformes fins a arribar a la d'avui dia.

Els sistemes educatius nacionals sorgeixen a Europa a principis del segle XIX arran de la Revolució Francesa.

L'any 1812 s'aprova la Constitució que és l'única en la història d'Espanya que ha dedicat un títol en exclusiva a la instrucció pública. Aquest títol, tot i respectar l'estructura educativa existent en aquest moment inclou importants idees renovadores en el camp educatiu. Entre elles cal assenyalar la seva defensa de la universalitat, de l'educació primària per a tota la població sense excepcions i la uniformitat dels plans d'ensenyaments per a tot l'Estat.

L'any 1836, durant la regència de Maria Cristina es regulen els tres graus d'ensenyament: la instrucció primària, que comprèn la primària elemental i la superior, la instrucció secundària, dividida en elemental i superior, i la instrucció superior, a les que corresponen les facultats, les escoles especials i els estudis d'erudició, respectivament.

s'aprova en 1845 el Pla General d'Estudis, en el qual s'estableixen les bases per a la primera definició del sistema educatiu contemporani.

L'educació va tornar a tenir un gran protagonisme a la fi del segle XIX. La crisi interna i la independència de les últimes colònies a Àsia i Amèrica van fer que s'encunyés la famosa frase de «salvar Espanya per l'escola».

A principis del segle XX es reformen les escoles normals, l'ensenyament secundari i els plans d'estudi dels ensenyaments universitaris. Les reformes també afecten la reglamentació dels exàmens, a la regulació de l'ensenyament de la religió, a la titulació del professorat, a la reordenació del Batxillerat i a l'autonomia universitària.

El 14 d'abril de 1931 es proclama la Segona República espanyola i s'obre una nova etapa en el sistema educatiu espanyol.

La Constitució republicana proclamava l'escola única, la gratuïtat i obligatorietat de l'ensenyament primari, la llibertat de càtedra i el principi de separació de la societat civil i de la societat religiosa en l'ensenyament.

El 18 juliol 1936 comença la guerra civil espanyola amb l'alçament militar del general Franco. Durant els tres anys que dura la confrontació, la vida social, cultural i política del país viu commocionada.

Un cop acabada la guerra civil el règim polític no es preocupa de dissenyar un sistema escolar diferent del preexistent. En els primers anys, l'educació només interessa al Govern com a

vehicle transmissor d'ideologia. L'Estat es desentén de la tasca educativa i la deixa plenament en mans de l'Església.

Es produeix una ruptura total amb l'època anterior, rebutjant tots els avenços de la república. També és important la separació de sexes i també s'incrementen l'elitisme i la discriminació en l'ensenyament, manifestats principalment en l'existència d'un sistema educatiu de «doble via»: el Batxillerat per a les elits i una altra via per a les classes més desfavorides.

A la dècada dels 50 s'observa una certa obertura al món de l'ensenyament. Tres lleis bàsiques es promulguen en aquesta etapa. Aquesta normativa significa un nou enfocament de l'educació, menys dogmàtic i més atent a la qualitat intel·lectual de l'ensenyament; a més, suposa un primer pas cap a la generalització de l'escolaritat fins als 14 anys.

La Llei general d'educació i finançament de la reforma educativa, regula i estructura, per primera vegada en el segle XX tot el sistema educatiu espanyol. Va ser una llei de gran abast, que va pretendre superar les contradiccions internes en què havia caigut el sistema per successives reformes sectorials.

Des d'una perspectiva global d'educació permanent, la LGE (Ley General de Educación) va dissenyar un sistema unitari i flexible. El sistema s'estructura doncs en quatre nivells: Preescolar, Educació General Bàsica, Ensenyament Mitjà i Ensenyament Universitari.

Aquesta llei posseeix diverses característiques com la generalització de l'educació dels 6 als 14 anys per a tota la població i la preocupació per la qualitat de l'ensenyament.

A més aquesta llei reconeix la funció docent de l'Estat en la planificació de l'ensenyament i en la provisió de llocs escolars.

En la Constitució de 1978 es reconeix el dret a una educació obligatòria i gratuïta que tindrà per objecte el ple desenvolupament de la personalitat humana respectant els principis democràtics de convivència. També reconeix el dret als pares perquè els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves conviccions i l'autonomia de les universitats.

Actualment, s'està assolint una escolarització molt propera al 100% al país. Així doncs, hi ha una clara diferència pel que fa a la taxa d'escolarització dels nens a Pakistan, el segon país amb més nens fora de les aules, que no passa del 71%.

4.MARC PRÀCTIC

4.1 1ª PART: ENQUESTA¹⁹

4.1.1 INTRODUCCIÓ

Per tal de conèixer si els estudiants de la nostra societat valoren l'oportunitat que se'ls brinda de poder assistir a classe i aprendre, hem realitzat una enquesta a 113 estudiants d'entre 9 i 28 anys, que han estat classificats segons els estudis que cursen (primària, ESO, batxillerat i universitat). Aquesta enquesta està basada en preguntes en les quals s'ha d'escollir entre diverses opcions, tot i que algunes requereixen una resposta totalment lliure i argumentada. Va ser realitzada a través de Google així com en format paper i va ser difosa entre nens, adolescents i joves de diferents escoles de Catalunya, principalment del Baix Llobregat.

4.1.2 VALORACIÓ RESPOSTES

En primer lloc, les 3 primeres preguntes de l'enquesta són preguntes d'identificació, ja que serveixen per poder conèixer millor el subjecte enquestat, la seva edat, curs i sexe, i així entendre millor les seves respostes i raonaments.

Tot i que han participat persones tant de sexe femení com masculí, el predominant és el primer amb un total del 67,25% dels d'enquestats i, per tant, un 32,75% el segon. A més, entre aquests predominen els alumnes de batxillerat amb un 36,28%.

- **4. T'agrada anar a l'escola?**

En les respostes a la pregunta anterior generalment són els nens i nenes de primària a qui més els agrada anar a l'escola. Aquest fet pot ser a causa que no tenen gaires obligacions i que les classes són més dinàmiques en aquesta etapa. En canvi, és als alumnes de l'ESO a qui menys els agrada. Aquest fet està relacionat amb el fracàs escolar que es centra en aquesta etapa. Pel que fa als alumnes de batxillerat, Cicles Formatius i universitat, la majoria responen que els agrada anar a l'escola amb un 70%, 78% i 50% respectivament. Això té una gran relació amb el fet que els estudis d'aquesta etapa no formin part de l'educació obligatòria i que, per tant, els joves d'aquests cursos continuen la seva formació perquè ells mateixos ho han decidit.

- **5. T'agrada estudiar?**

En aquest cas, trobem que les respostes mantenen una relació amb les anteriors, ja que a qui més els agrada estudiar són els nens i nenes de primària amb un total del 52,17%. D'altra banda, un 86,67% dels alumnes de l'ESO enquestats responen que no els agrada estudiar. Pel que fa als alumnes de batxillerat i universitat, el 51,22% i el 50% respectivament, confirmen que sí que els agrada i per aquest motiu han decidit continuar amb els seus estudis. No obstant, observem una

---

¹⁹ Vegeu l'enquesta i els gràfics dels resultats. Annex, pp. 40-53.

excepció en el cas dels estudiants de Cicles Formatius, ja que encara que han contestat que els agrada anar a l'escola en la pregunta anterior, en aquesta el percentatge que ens respon que no els agrada estudiar és molt elevat, amb un 57,14%.

- **6. Et van bé els estudis? Quantes assignatures acostumes a suspendre?**

En primer lloc hem pogut comprovar que a qui els van millor els estudis són als alumnes de primària. Un 73,92% assegura que sí els van bé mentre només un 26,08% afirma que els van regular. Això es pot comprovar amb la mitja d'assignatures suspeses on trobem que 16 dels 21 alumnes enquestats de primària responen que acostumen a no suspendre cap. No obstant, el màxim d'assignatures que solen suspendre són 3 i tan sols ho fan 2 dels 21 alumnes.

En canvi, a qui els van pitjor els estudis són als alumnes de l'ESO i Cicles Formatius. Per una banda, en el primer grup a un 6,67% no els van bé, a un 20% els van regular i el 73,33% restant afirma que els van bé. Això es veu reflectit en el nombre d'assignatures suspeses, ja que de 30 alumnes enquestats que cursen aquests estudis, 6 persones acostumen a suspendre 1 assignatura, uns altres 6 acostumen a suspendre 2, 1 alumne 3 assignatures i un altre 7.

Entre els alumnes de Cicles Formatius, 3 persones acostumen a suspendre 1 assignatura, 4 dues matèries i 1 persona tres. Finalment, 6 persones de les 13 que estudien Cicles acostumen a no suspendre cap.

- **7. Quantes vegades has faltat aquest curs a l'escola? Per quins motius?**

El nombre de persones que ens responen que no falten a l'escola cap vegada és sorprenentment baix, amb un total de tan sols 9 persones de les 113. Apreciem que la gent generalment acostuma a faltar entre 1 i 4 vegades al llarg del curs, entre 15 i 10 alumnes en cada grup. Per altra banda, podem observar també que faltar 10 cops està bastant generalitzat amb un total d'11 estudiants. Cal afegir que hem trobat dos casos extrems, un d'un alumne de l'ESO que ha afirmat faltar unes 40 vegades aproximadament durant tot el curs i un universitari que n'ha faltat 50.

El motiu predominant pel qual els alumnes falten a l'escola és la salut, en canvi, hi ha altres causes.

A primària, el 95,65% dels alumnes falta a l'escola per motius de salut, en canvi, un 4,35% ho fa per oci. A l'ESO també observem com el principal motiu de faltes a l'escola és la salut amb un 74,36% dels alumnes. No obstant, entre els estudiants d'aquesta etapa, es donen altres motius d'absència com ara l'oci amb un 15,38%, quedar-se adormit amb un 7,69% i fins i tot observem un 2,56% dels alumnes que falten a l'escola perquè no tenen ganes d'assistir. Pel que fa als alumnes de batxillerat ens trobem davant d'un 71,75% que falta a l'escola per motius de salut, un 10,86% per oci, un 6,52% per quedar-se adormit, un 8,70% perquè no té ganes d'anar i, per acabar, un 2,17% que falta a algunes classes per motius de tràfic. Entre els alumnes de Cicles

Formatius un 58,82% no assisteix a l'escola per motius de salut, un 11,76% per oci, un altre 11,76% perquè no tenen ganes d'anar i, per últim, un 17,65% perquè es queden adormits. Per acabar, entre els estudiants d'universitat són tres motius els que causen les faltes a classe amb un percentatge del 33,33% cadascun, aquests són la salut, no tenir ganes d'anar i quedar-se adormit.

- **8. Què vols fer quan acabis els teus estudis actuals?**

En vista al futur, la majoria dels nens de primària, en concret un 96% dels enquestats, tenen consciència que han de continuar els seus estudis a l'ESO.

D'altra banda, apreciem com un 60% dels alumnes de l'ESO tenen com a idea principal continuar la seva formació amb estudis de batxillerat. Trobem també un percentatge del 33,33% el qual prefereix continuar els seus estudis mitjançant els Cicles Formatius. Sorprenentment, però, un 3,33% vol dedicar-se a treballar sense obtenir cap mena d'estudis posteriorment. Així mateix, un altre 3,33% encara no ha decidit què vol fer.

En el cas dels estudiants de Cicles Formatius, un 35,71% té pensat treballar en acabar el cicle, un 28,57% continuar amb un altre Cicle Formatiu, un 21,43% anar a la universitat i, finalment i amb el menor percentatge, un 14,19%, no ho sap encara.

El propòsit d'un 85,36% dels estudiants de batxillerat és graduar-se a la universitat en un futur pròxim per poder continuar la seva formació i treballar en allò que han estudiat. Per altra banda, el 12,20% d'ells pensa a fer un Cicle Formatiu i la idea d'un 2,47% és dedicar-se a treballar.

Per últim, el 100% dels universitaris enquestats pensen a treballar un cop finalitzada la carrera.

- **9. Com et sents quan has d'anar a l'escola?**

La majoria dels nens de primària i Cicles Formatius se senten amb ganes, mentre la majoria dels nois i noies de l'ESO així com la majoria dels de batxillerat ho veuen com una obligació. Així doncs, en el cas dels alumnes de batxillerat és una contradicció, ja que en la primera pregunta la majoria asseguraven que els agrada anar a l'escola. En el cas dels universitaris, un 50% també se sent amb ganes mentre a l'altre 50% normalment no els ve de gust.

- **10. Què és el que més i el que menys t'agrada d'anar a l'escola?**

Allò a què li donen més importància els alumnes d'anar a l'escola és al fet que es diverteixen amb els seus companys i, en segon lloc, aprendre i augmentar els seus coneixements dia rere dia. Per altra banda, allò que menys els agrada és matinar i haver de fer deures i estudiar a casa després d'una llarga jornada a l'escola.

- **11. Estàs content amb els teus professors?**

Més d'un alumne ha triat diverses opcions per justificar perquè els agraden o no els seus professors. Tenint en compte aquestes respostes podem saber que un 80,50% dels estudiants enquestats estan contents i satisfets amb els professors principalment perquè consideren que els ensenyen i són atents amb ells, així doncs, valoren la seva dedicació i empatia envers els seus alumnes.

En canvi, un 19,50% no està content amb els mestres a causa, majoritàriament, que no animen els alumnes a participar ni els motiven.

Així doncs, el que més valoren positivament els estudiants dels professors és la seva atenció cap als alumnes, el que implica una major participació i interès pels estudis.

- **12. Saps que hi ha nens al món que no tenen l'oportunitat d'anar a l'escola?**

L'objectiu d'aquesta pregunta era descobrir si els alumnes tenen consciència que existeixen nens en el món que no tenen l'oportunitat d'anar a l'escola a diferència d'ells. Un 82,60% dels alumnes de primària són coneixedors d'aquest fet mentre un 17,40% no ho saben.

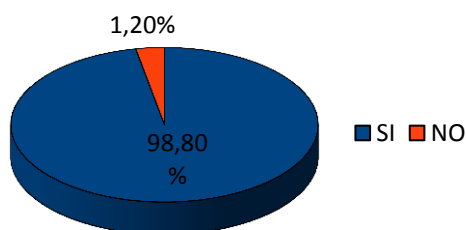
En canvi, el 100% dels estudiants de l'ESO, batxillerat, Cicles Formatius i universitat en tenen constància.

Això és a causa del seu nivell de maduresa així com el d'estudis que han rebut al llarg de la seva vida i, per tant, el coneixement que tenen del món en què vivim i de la situació dels diferents països que el formen.

- **13. Creus que tens sort al poder anar a l'escola?**

El 100% dels alumnes de primària que vam enquestar creuen que tenen sort al poder assistir a l'escola, de la mateixa manera que els alumnes de la universitat i de Cicles Formatius. D'altra banda, en cas dels alumnes de l'ESO i batxillerat, un 97% creu que són afortunats per poder rebre una educació digna mentre un 3% pensa el contrari.

Per tant, en general els estudiants catalans valoren l'educació que reben i són conscients de la seva importància quan se'ls pregunta.

- **¿Per què?**

La majoria dels enquestats van reconèixer que tenen sort de poder assistir a l'escola. Els seus arguments van ser principalment que anar a l'escola és una oportunitat que ens permet aprendre i, per tant, llaurar un futur en el qual ens puguem dedicar al que ens agrada o, si més no, tenir una àmplia gamma d'opcions a triar per així tractar d'assolir una vida mínimament desitjada o estable. Recalquen a més que, gràcies als coneixements que adquirim a l'escola, podem prendre decisions pròpies sense ser condicionats per persones externes a nosaltres que ens manipulen i controlen segons els seus interessos. A més, a l'escola se'ns inculquen uns valors que ens permeten créixer com a persones i aprendre a defensar-nos sense utilitzar la violència, per exemple. També asseguren que el coneixement ens dóna llibertat de pensament, la qual cosa és clau per definir-se com a persona.

Cal destacar que hi ha hagut diversos enquestats que no s'han oblidat de l'esforç que tots als que se'ns brinda l'oportunitat d'educar-nos hauríem de fer per tal d'aprofitar aquest dret i les comoditats que disposem comparant-les amb les dificultats per les quals han de passar moltes famílies com, per exemple, per arribar a l'escola.

Els més solidaris se'n recorden també de la seva família i la gent que els envolta, ja que a més d'aconseguir un futur estable per a un mateix, gràcies als coneixements que cadascú posseeix, pot formar i mantenir una família amb les necessitats bàsiques cobertes. De la mateixa manera, ens permeten no dependre de la família per sempre, és a dir, ens aporten autonomia i independència.

Afirmen també que assistir a l'escola és l'oportunitat perfecta per relacionar-se, conèixer gent, fer amics i intercanviar idees i opinions.

Altres opinen que l'educació és la base d'una societat justa, culta i en constant evolució que vetlla pel bé de la majoria. D'aquesta manera, és imprescindible per a la vida en societat i per a conèixer el món en què vivim.

En definitiva, els estudiants d'entre 9 i 28 anys als quals vam enquestar no veuen just que hi hagi gent en el món que no tingui l'oportunitat d'estudiar i formar-se.

4.1.3 CONCLUSIÓ 1ª PART

Una vegada realitzada l'enquesta i valorades les respostes, hem pogut determinar si els nens del nostre país valoren el suficient el seu dret a l'educació. Generalment els qui més valoren l'educació que reben són els alumnes de primària, ja que són els que assisteixen a l'escola amb més ganes. Això ho atribuïm que les classes d'aquests cursos són molt més dinàmiques. A més, també són ells els qui menys acostumen a faltar a l'escola per altres motius que no siguin de salut. Els altres dos grups que més valoren l'educació són el batxillerat i la universitat, ja que són els que tenen més consciència, a causa de la seva edat i maduresa, de la situació que es viu en altres països i, alhora, perquè són ells els qui han escollit el que actualment estan estudiant. En canvi, els alumnes que menys valoren l'educació són els de l'ESO en general. Això ho relacionem amb el canvi que existeix amb els estudis anteriors, els de primària, perquè el nivell d'esforç augmenta. Pel que fa als alumnes de Cicle Formatiu, no valoren l'educació de la mateixa forma que els de batxillerat, doncs molts d'ells falten a l'escola simplement perquè no tenen ganes d'assistir. Malgrat tot, en general i teòricament els estudiants enquestats sí que valoren l'educació i són conscients que estudiar i formar-se els permet assolir un futur estable i poder pensar i parlar amb propietat i criteri. Ara bé, a l'hora de posar-ho en pràctica no mostren el mateix, doncs a vegades, sobretot en estudis obligatoris com ara l'ESO, falten al col·legi perquè no els ve de gust o no estudien perquè prefereixen mirar la tele o sortir amb els amics. Una bona opció perquè els nens valorin en tots els aspectes l'oportunitat que tenen d'accedir a una educació digna, seria realitzar una sèrie de dinàmiques des que són ben petits per tal que aquests creixin sabent valorar el que tenen i del que disposen, que ho interioritzin i ho portin a la pràctica, que es vegi reflectit en el seu comportament. Per aquesta raó hem realitzat un conte amb la finalitat de sensibilitzar els alumnes i donar a conèixer la situació dels nens en altres països, fer-los sentir privilegiats i conscients de la seva sort i oportunitats.

4.2 2ª PART

4.2.1 INTRODUCCIÓ

Tenint en compte els resultats i conclusions de les enquestes, avui dia, els nens de la nostra societat no són prou conscients del dret que disposen a rebre una educació obligatòria fins als 16 anys i la quantitat d'oportunitats que tenen de seguir formant-se i estudiant a partir d'aquesta edat.

Molts són conscients, però, només quan se'ls pregunta, quan es paren a pensar, però en el seu dia a dia i a l'hora de posar-ho en pràctica no sembla el mateix. A vegades, tot i que sense adonar-se, la menyspreen.

Per això, i amb el propòsit que els nens valorin el privilegi que tenen, que és precisament pel que molts altres lluiten, hem realitzat un conte descrivint i comparant un dia de la vida de la Malala i un d'una nena occidental i les activitats que normalment realitzarien al llarg d'aquest.

El primer que es va fer per aconseguir l'objectiu principal de la nostra part pràctica va ser escriure un conte per a transmetre el missatge a nens d'entre 9 i 10 anys. A continuació es van dur a terme uns dibuixos relacionats amb la història per fer-la més fàcil de comprendre. Una vegada aquests van ser dissenyats, pintats i retallats, es va passar a gravar el conte. Per això, amb una cartolina de fons, es van anar entrant els dibuixos a mesura que les nostres veus en off narren el conte.

Tot això queda recollit en un vídeo que ha estat exposat a un grup de nens que ens ha deixat la seva opinió a partir d'unes preguntes generals que els hem fet al respecte i un test individual.

4.2.2 EL MÓN QUE ENS SEPARA

Vet aquí la història de dues nenes amb vides molt diferents que alhora comparteixen moltes similituds.

A Barcelona viu la Mercè, una nena de 12 anys acostumada a rebre tot allò que demana.

A més de 7.000 quilòmetres, a la vall de Swat a Pakistan, viu Malala, que igual que la Mercè té 12 anys i viu amb els seus pares i els seus dos germans menors. Ella ha d'esforçar-se, treballar i lluitar per aconseguir el que necessita.

Totes dues van a l'escola, a totes dues els agrada escoltar música i ballar al seu ritme, i totes dues gaudeixen jugant al carrer. No obstant això, la manera d'afrontar cada situació és diferent per aquestes nenes en cada lloc del món.

Un dia de setembre a les 7.00 del matí, la Mercè i la Malala s'aixequen per començar un nou dia a l'escola.

L'habitació de la Mercè està tota plena de joguines i llibres, i hi ha una gran finestra per on entra la llum del sol.

Per altra banda, la de la Malala compta amb un simple matalàs a terra i llibres en una cantonada.

La Mercè ja té a la taula l'esmorzar que li ha preparat la seva mare: llet, cereals, croissants, xocolata, fruita... no li falta de res. En canvi, la Malala es conforma amb un tros de pa i un got de llet.

El camí cap a l'escola és completament diferent per a les dues nenes. Mentre que la mare de la Mercè la porta amb cotxe cap a l'escola tranquil·lament, la Malala ha d'anar caminant cuidant dels seus germans i intentant no ser vista pels homes que no volen que estudiï perquè tenen por que algun dia sigui més llesta que ells i tingui més poder.

L'escola de la Mercè és gran, amb un munt de taules, cadires i pissarres enormes per escriure. A més, compta amb una gran quantitat d'ordinadors i llibres.

Les amigues de la Mercè l'esperen a la porta i quan arriba la reben amb alegria. Després de saludar tots els seus companys i petar la xerrada, el timbre indica que és hora de començar les classes.

Quan la Malala arriba a l'escola, es troba que aquesta està tancada perquè els talibans, aquells homes que no volen que estudiï, han prohibit l'obertura de les escoles de les nenes.

La Malala recorda com eren els seus dies de classes. Les cadires i les taules de la seva escola eren velles i estaven desgastades. A més, hi havia pocs llibres, només els justos i necessaris. Quan arribava a classe, la Malala acostumava a buscar les seves amigues, que li tenien un pupitre reservat. Després d'uns mesos asseguda en diversos, per fi havia trobat un en condicions.

La Mercè s'asseu en el seu nou lloc. El seu company no li acaba de caure bé i, a més, la seva cadira està una mica coixa, per tant, el seu lloc no li acaba d'agradar. Mentre la Mercè es troba capficada en la seva disputa interior de si comprar-se el nou disc del seu cantant preferit o un MP4, arriba el professor.

La Malala esperava impacient el mestre. Quan aquest arribava començava a explicar la lliçó del dia amb un trist guix que utilitzava des del curs passat. Tots els alumnes sabien que quan s'acabés, possiblement no hi hauria un altre durant un llarg temps i que si una taula es trencava, ningú els portaria una de nova, per això, tenen cura del material.

El professor de la Mercè encén l'ordinador per projectar el llibre digital. Mentrestant, els alumnes encenen els portàtils per fer les seves tasques. La classe avança entre vídeos explicatius i algunes anotacions del profe a la pissarra amb aquells retoladors que, segons la Mercè, hauria de renovar.

A l'hora del descans, la Malala i les seves amigues parlaven entre elles, comentaven les ganes que tenien d'escoltar música i ballar, no obstant això, sabien que no podien fer-ho, ho tenien prohibit. La Malala acostumava a menjar una mandarina per esmorzar i la resta de l'estona seguien parlant d'aquells somnis que, tot i que semblaven impossibles, tenien l'esperança de poder complir algun dia.

En un lloc de Barcelona s'escolten els crits d'eufòria quan el timbre indica que és l'hora del pati. La Mercè agafa el seu bocata de pernil i formatge, diners per comprar-se un suc i el seu telèfon mòbil per ensenyar a les seves amigues el nou videoclip de la banda de música de moda. Quan arriben al pati, la pista està plena de nois que juguen a futbol, noies que salten a la corda i d'altres assegudes en un banc escoltant música mentre parlen. Dedicuen tota l'hora a veure vídeos al telèfon i a parlar de les últimes notícies de les celebritats.

La resta de classes transcorren tranquil·les per a la Mercè, que no deixa de pensar en la gran tarda que l'espera.

La Malala torna a la realitat. Busca solució i decideix anar amb les seves companyes a casa seva. Allà, les seves amigues i ella ensenyen el que saben a les més petites. La Malala no vol que cap nena del poble es quedi sense aprendre res nou.

De camí al cotxe, la Mercè i la seva mare discuteixen sobre si anar al cinema o al centre comercial. Finalment, decideixen anar al centre comercial i d'aquesta manera la Mercè podrà comprar-se el seu nou MP4. Una vegada s'ha decidit per un, la seva mare i ella volten pel centre mirant botigues i compren algunes peces de roba per renovar l'armari. Anar de

compres obre l'apetit de totes dues i decideixen anar a sopar a un restaurant de menjar ràpid. Cola, patates fregides, hamburgueses, tot allò que a la Mercè li agradaria sopar cada dia. Un cop sopades, tornen cap a casa i allà prenen una dutxa.

Quan les nenes marxen, la mare de la Malala la reclama per ajudar-la a preparar el sopar mentre ella ajuda als seus fills a rentar-se. D'aquesta manera, quan el pare arribi de la feina trobarà el sopar sobre la taula i es disposaran a menjar tots junts explicant-se les experiències viscudes durant el dia.

La Mercè s'estira al llit amb la intenció d'explorar el seu nou aparell de música i veure un *reality show* a la televisió, però la seva mare l'interromp i li obliga a llegir una mica abans de dormir. Això emprenya la Mercè, ja que llegir un llibre no estava dins dels seus plans. Malgrat tot, fa cas a la mare i agafa el llibre de mala gana. El seu dia no ha acabat com ella esperava, per això decideix posar-li punt final i anar-se'n a dormir.

Malala al seu torn, el dia d'avui no ha tingut l'oportunitat d'escoltar música, ballar, veure una estona la televisió o, fins i tot, assistir a classe, no obstant això, se'n va a dormir amb un somriure a la cara, doncs avui ha pogut ensenyar les nenes a llegir i escriure i ha demostrat que voler és poder.

4.2.3 CONCLUSIONS 2ª PART²⁰

En preguntar els nens quin dels dos models de dia s'assembla més al seu, tots van contestar que el de la Mercè, la nena barcelonina, perquè entre altres coses tenen ordinadors i una habitació amb un llit en condicions i moltes joguines. A més, afirmen que els seus pares els compren tot el que volen i són conscients que tenen una vida tranquil·la i fàcil, sense gaires dificultats ni mancances.

Un altre punt en comú amb la protagonista catalana del conte, és que s'acostumen a queixar quan han de llegir i fer els deures.

En cas que es trobessin l'escola tancada i, per tant, no hi hagués classes, la gran majoria dels nens se sentirien tristos perquè els seus pares treballen cada dia per poder pagar l'escola. Per altra banda, els agrada estudiar i aprendre, i el fet de no poder assistir a classes s'ho impediria. En aquesta situació molts decidirien llegir o fer exercicis a casa. Alguns, a més, ja comencen a pensar en el seu futur i saben que si no poden estudiar, quan siguin grans possiblement els sigui més complicat accedir a un lloc de treball i, per tant, aconseguir diners per menjar i mantenir-se.

Altres, el que més lamenten és no poder veure diàriament els seus amics o amigues.

Tot i això, hi ha excepcions en alguns alumnes que asseguren que en cas de trobar l'escola tancada optarien per anar a jugar i divertir-se perquè estudiar no els motiva.

Finalment, en cas que se'ls prohibís veure la televisió, ballar o escoltar música com a la Malala, s'avorririen perquè no tindrien l'oportunitat de fer allò que els agrada.

Pel que fa a les respostes del test, el 100% dels alumnes després d'haver vist el vídeo creu que té sort de poder anar a l'escola. De la mateixa manera el 100% d'ells a partir d'ara tindrà més cura del material escolar com ara els llibres, els ordinadors i les taules.

Quan se'ls pregunta si es queixen quan han d'anar a l'escola, estudiar o llegir no tots responen el mateix. El 37,5% contesta que no ho fa gens, un altre 37,5% ho fa poc, un 12,5% es queixa bastant a l'hora d'anar-hi i un 12,5% ho fa moltíssim.

Per últim, el 100% creu que s'hauria de queixar menys i estar més agraït per poder aprendre coses noves cada dia.

Així doncs, després d'haver rebut les respostes dels nens, hem comprovat que hem assolit el nostre propòsit, que era fer-los reflexionar sobre el dret a l'educació del qual disposen. Principalment la consecució del nostre objectiu es pot percebre quan després de visualitzar el nostre vídeo els nens reconeixen que tenen sort i es mostren agraïts de poder anar a l'escola i rebre una educació, i que s'haurien de queixar menys, alhora que afirmen que

---

²⁰ Vegeu preguntes, resultats i fotografies de l'exposició de la 2ª part pràctica. Annex, pp. 54-57.

tindran més cura del material escolar. A més, són conscients que gràcies a la seva formació podran ser algú en un futur i permetre's menjar cada dia.

Després d'haver comparat la situació d'una nena de Barcelona semblant a la seva i la de Malala, saben que en la d'aquesta última patirien i se senten afortunats.

5. CONCLUSIONS

Amb aquest treball de recerca el nostre objectiu es basava principalment a sensibilitzar un grup de nens del nostre poble sobre el dret a l'educació amb el qual compten. Una vegada finalitzat, considerem que els nostres propòsits han sigut assolits.

En un primer moment vam investigar sobre Malala i la situació que va viure durant uns quants anys de la seva vida per poder comparar-la amb la situació dels nens del nostre país. Com hem pogut constatar, la Malala va néixer al Pakistan, un país amb pocs recursos marcat per l'extremisme religiós. A més, el país compta amb una educació endarrerida, escassetat d'establiments escolars, una baixa inversió en educació i professors poc qualificats. Pel que fa a la taxa de matriculació escolar, és baixa en relació a la taxa de creixement demogràfic. A això se suma el fet que els talibans prohibeixen a les dones molts dels seus drets com ara el de l'educació.

Contra aquesta situació i amb la voluntat que ella i tots els nens del seu país tinguessin l'oportunitat d'assistir a classe, la Malala inicia la seva lluita. Per aquest motiu va escriure les seves vivències en un bloc per a la BBC i va participar en diversos documentals en els quals es mostrava la seva situació a la resta del món.

El punt d'inflexió, però, va tenir lloc el dia que va rebre un tret per part dels talibans que no acceptaven el poder que estava adquirint la nena amb les seves reivindicacions. Això la va portar a ser reconeguda mundialment i el 2014 va rebre el Premi Nobel de la Pau.

A Espanya, en canvi, gairebé el 100% dels nens estan matriculats en centres escolars que disposen d'unes instal·lacions habilitades i professors qualificats. Així doncs, les diferències del dret a l'educació entre el nostre país i el Pakistan són clares.

Les enquestes realitzades als 113 estudiants de primària, ESO, batxillerat i universitat del Baix Llobregat ens han fet possible determinar l'opinió que aquests tenen respecte a l'educació que reben i saber si la valoren. Les seves respostes han estat prou significatives per conèixer que els consta que són privilegiats i que l'educació és una eina fonamental per al seu desenvolupament personal i professional, tot i que sembla que a l'hora de posar-ho en pràctica a vegades no ho tenen en compte. Per això vam realitzar un conte comparant a trets generals la vida de Malala amb la d'una nena occidental per així inculcar als nens des que són petits el valor de l'educació. Vam tenir la sort de poder compartir el vídeo creat per nosaltres a una classe de quart de primària, la qual cosa ens va permetre veure en primera persona la reacció dels nens i que l'estudi d'aquestes fos molt proper, ja que van compartir directament amb nosaltres les seves opinions i raonaments. Majoritàriament, els nens, després d'haver rebut el missatge que preteníem transmetre a partir del vídeo, van reconèixer que l'educació és essencial i necessària per al seu futur, en canvi, sovint no és prou valorada per ells.

Aquest treball que porta darrere un extens període d'investigació i recerca de dades alhora que un llarg procés d'elaboració d'enquestes així com del conte, ens ha permès conèixer la lluita d'un personatge que tot i la seva curta edat –tan sols té un any més que nosaltres- s'ha enfrontat a situacions de risc i perill per tal de lluitar a favor dels seus ideals. Significa, per tant, una mostra de força de voluntat i coratge.

D'altra banda, ara sabem que després de guanyar el Premi Noble de la Pau va iniciar un nou projecte, el Malala Fund, des d'on dóna suport a diferents nens i nenes arreu del món per tal que puguin rebre una educació mínimament digna. Per tant, l'atemptat que els talibans van realitzar contra ella i les dificultats que se li van presentar pel camí no van aconseguir aturar-la, sinó que van provocar l'efecte contrari, la veu de Malala va prendre més força. D'aquesta manera, Malala no és només la noia que va guanyar amb 17 anys el Premi Nobel de la Pau o la que va rebre un tret amb tan sols 15, com molta gent la coneix, sinó que darrere d'ambdós fets hi ha una llarga lluita. És per tot això un exemple de superació i un model a seguir.

Pel que fa a la part pràctica, ens ha fet prendre consciència de la hipocresia de la societat en la qual vivim, ja que diem valorar els nostres drets com a ciutadans, tot i que sovint els menyspreem.

A més, haver pogut elaborar un conte per nosaltres mateixes i exposar-lo posteriorment en una classe de nens d'uns 8-9 anys ens ha enriquit acadèmicament i personalment. Observar com els nens s'implicaven i mostraven interès pel laboriós treball que ens va comportar crear el conte, reflexionant i donant-nos els seus punts de vista, ha sigut gratificant i satisfactori. A més, ara coneixem com és posar-se davant d'un grup de nens amb els pensaments propis de la seva edat i com interpretar-los.

Tot el treball realitzat durant aquests mesos, doncs, no ha estat en va, ja que ens ha aportat tant coneixements teòrics com una grata experiència personal.

6. RECURSOS

- Yousafzai, Malala, *Yo soy Malala*, Alianza editorial, Madrid, 2013.
- The Malala fund, <<http://www.malala.org/>>, [data de consulta: 14/06/2015]
- Busca Biografías, <<https://www.buscabiografias.com/biografia/verDetalle/9992/Malala%20Yousafz>>, [data de consulta: 14/06/2015]
- El país semanal. <http://elpais.com/elpais/2013/10/12/eps/1381613349_778121.html>, [data de consulta: 29/06/2015]
- TED, <https://www.ted.com/speakers/ziauddin_yousafzai>, [data de consulta: 1/07/2015]
- Educación femenina en Pakistán: Malala y su campaña, <<http://www.unitedexplanations.org/2013/11/07/educacion-femenina-en-pakistan-malala-y-su-campana/>>, [data de consulta: 8/07/2015]
- CNNEspañol, <<http://cnnespanol.cnn.com/2013/10/13/malala-la-chica-mas-valiente-del-mundo/>>, [data de consulta: 12/09/2015]
- BBC, <http://www.bbc.com/mundo/noticias/2012/10/121010_paquistani_malala_yousafzai_blog_rq>, [data de consulta: 14/09/2015]
- Historia, lengua y cultura de Pakistán, <<http://www.guiamundialdeviajes.com/pakistan/historia-lengua-cultura>>, [data de consulta: 8/07/2015]
- Pakistán-Historia, <<http://www.guiadelmundo.org.uy/cd/countries/pak/History.html>>, [data de consulta: 10/07/2015]
- Historia Pakistán, <<http://pakistan.costasur.com/es/geografia-historia.html>>, [data de consulta: 20/07/2015]
- Pakistán, tierra de pureza, viento sur, <<https://vientodelsur.wordpress.com/2008/01/30/pakistan-tierra-de-pureza/>>, [data de consulta: 10/08/2015]
- Pakistán: Economía y demografía, <<http://www.datosmacro.com/paises/pakistan>>, [data de consulta: 15/08/2015]
- DVV: Internacional: Educación no formal en Pakistán, una pancea para la promoción de mujeres, <http://www.iiz-dvv.de/index.php?article_id=1221&clang=3>, [data de consulta: 15/08/2015]
- Oxfam Internacional, <<https://www.oxfam.org/es/multimedia/photos/la-educacion-de-las-ninas-en-pakistan-galeria-fotografica>>, [data de consulta: 20/08/2015]
- Pakistán- Redem, <<http://www.redem.org/asia/pakistan/>>, [data de consulta: 20/08/2015]
- Organización de las Naciones Unidas para la Educación, la ciencia y la cultura, <<http://www.unesco.org/new/es/education/themes/leading-the-international-agenda/right-to-education/browse/1/>>, [data de consulta: 24/08/2015]
- Malala: levantar la voz para defender los derechos, <<http://www.magis.iteso.mx/content/malala-levantar-la-voz-para-defender-los-derechos>> [data de consulta: 24/08/2015]
- ¿Quiénes son los talibanes?, <<http://www.aleteia.org/es/internacional/articulo/quienes-son-los-talibanes-5260102105825280>>, [data de consulta: 24/08/2015]
- ABC, <<http://www.abc.es/internacional/20131018/abci-veintinueve-razones-taliban-mujeres-201310162122.html>>, [data de consulta: 26/08/2015]
- Los talibanes, <[http://www.arbil.org/\(21\)tali.htm](http://www.arbil.org/(21)tali.htm)>, [data de consulta: 26/08/2015]
- Tehrick e Taliban, <<http://www.intelpage.info/forum/viewtopic.php?t=4333>>, [data de consulta: 26/08/2015]
- Premio Nobel de la Paz, <<http://www.intelpage.info/forum/viewtopic.php?t=4333>>, [data de consulta: 28/08/2015]

- El periódico, <<http://www.intelpage.info/forum/viewtopic.php?t=4333>>, [data de consulta: 28/08/2015]
- Youtube, <<https://www.youtube.com/watch?v=XQOHb5RKzzE>>, [data de consulta: 15/10/2015]
- INE, <http://www.ine.es/ss/Satellite?L=es_ES&c=INESeccion_C&cid=1259925953043&p=1254735110672&pagename=ProductosYServicios%2FPYSLayout&param3=1259924822888>, [data de consulta: 24/10/2015]
- El País, <http://internacional.elpais.com/internacional/2013/05/08/actualidad/1368032027_937973.htm>, [data de consulta: 24/10/2015]
- Malala Yousafzai Blog, <<http://www.malala-yousafzai.com/>>, [data de consulta: 28/11/2015]

ANNEX

ENQUESTA

1. **HOMBRE**   **MUJER**

2. **EDAD:**

3. **CURSO:**

4. **¿TE GUSTA IR A LA ESCUELA?**

SÍ

NO

5. **¿TE GUSTA ESTUDIAR?**

SÍ

NO

6. **¿TE VAN BIEN LOS ESTUDIOS?**

SÍ

NO

REGULAR

¿CUANTAS ASIGNATURAS ACOSTUMBRAS A SUSPENDER? _____

7. ¿CUANTAS VECES HAS FALTADO A LA ESCUELA APROXIMADAMENTE ESTE CURSO?
_____

POR QUÉ MOTIVOS?

Salud

Me quedé dormido/a

Atasco

No me apetecía

Ocio (me fui de puente/ excursión con la familia...)

8. ¿QUÉ QUIERES HACER CUANDO ACABES LOS ESTUDIOS QUE HACES AHORA?

ESO

Ciclo Formativo

Bachillerato

Universidad

Trabajar

No lo sé

Nada

9. ¿CÓMO TE SIENTES CUANDO TE TIENES QUE LEVANTAR PARA IR AL COLEGIO?

Con ganas

Lo veo como una obligación

No me apetece

10. ¿QUÉ ES LO QUE MÁS TE GUSTA DE LA ESCUELA?

- Aprendo
- Me divierto con mis compañeros
- Hago nuevos amigos
- He descubierto cuales son mis intereses futuros (a que me quiero dedicar)

Y LO QUE MENOS?

- Madrugar
- Estudiar y hacer deberes en casa
- Estar en clase tantas horas seguidas (agobio)
- Las clases me resultan aburridas y no interesantes.

11. ¿ESTÁS CONTENTO CON TUS PROFESORES? (en general)

Sí

¿Por qué?

- Me enseñan y son atentos con los alumnos
- Hacen las clases dinámicas y amenas
- Nos dejan libertad para hacer lo que queramos

No

¿Por qué?

- No animan a los alumnos a participar ni los motivan
- Nos dejan demasiada libertad para hacer lo que queramos
- No nos dejan libertad para hacer lo que nos apetezca

12. ¿SABES QUE HAY NIÑOS EN EL MUNDO QUE NO TIENEN LA OPORTUNIDAD DE IR A LA ESCUELA?

SÍ

NO

13. ¿CREES QUE TIENES SUERTE AL PODER IR A LA ESCUELA?

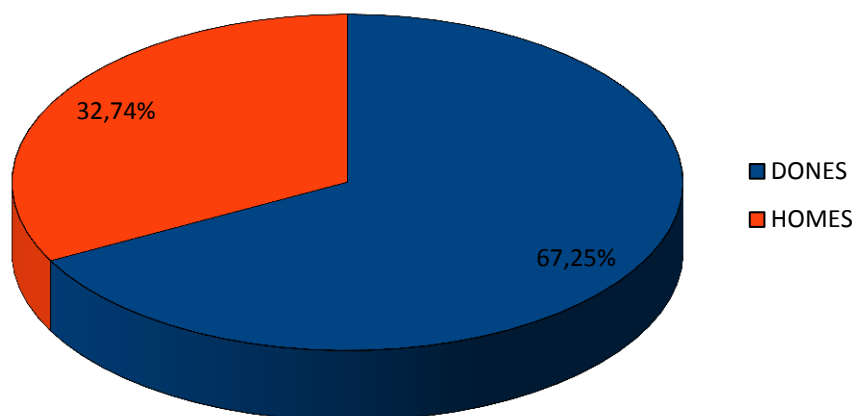
SÍ

NO

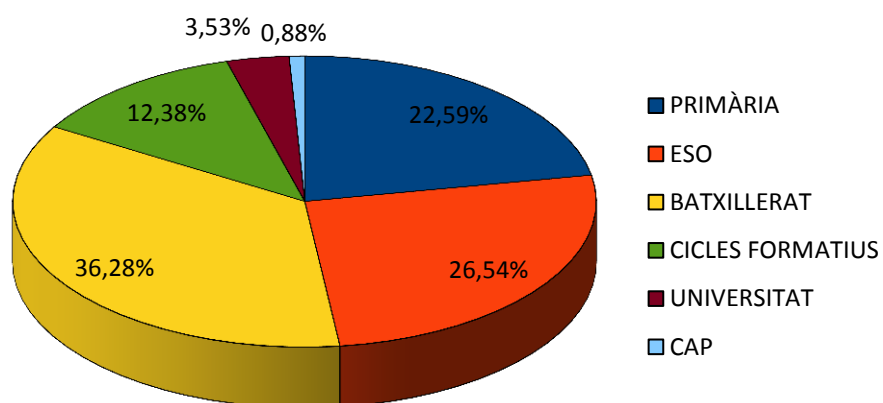
¿POR QUÉ?

GRÀFICS ENQUESTES

1. SEXE

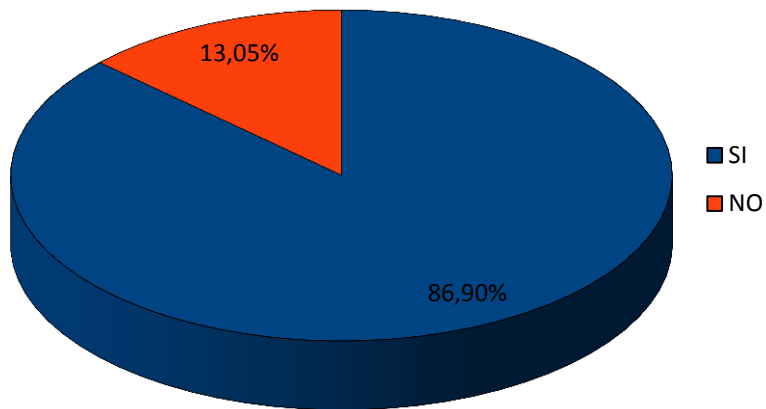

3. CURS

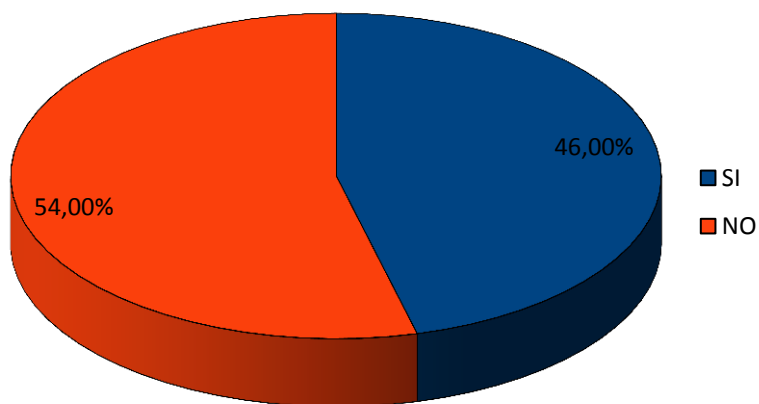

4. T'AGRADA ANAR A L'ESCOLA?

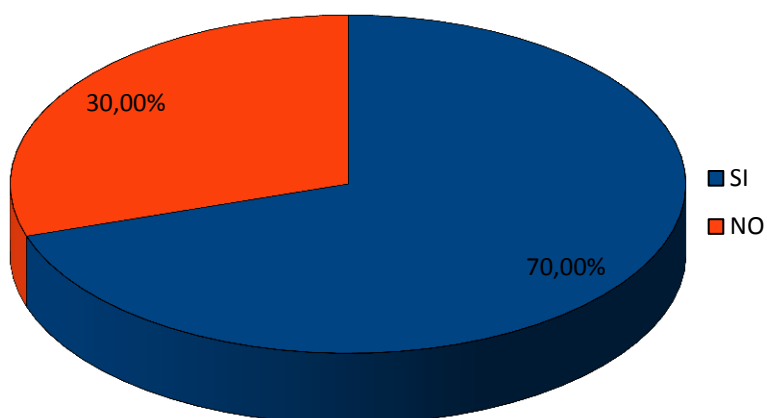
PRIMÀRIA

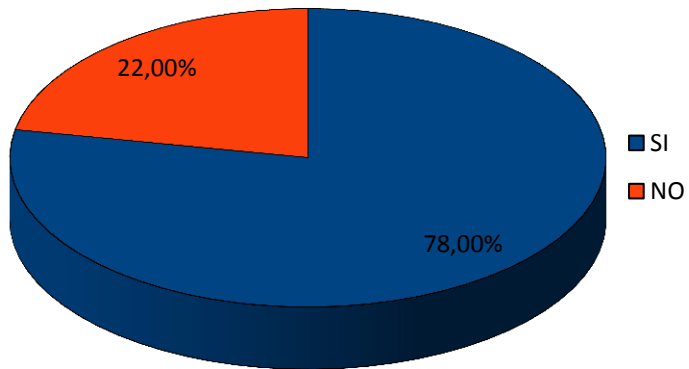
ESO

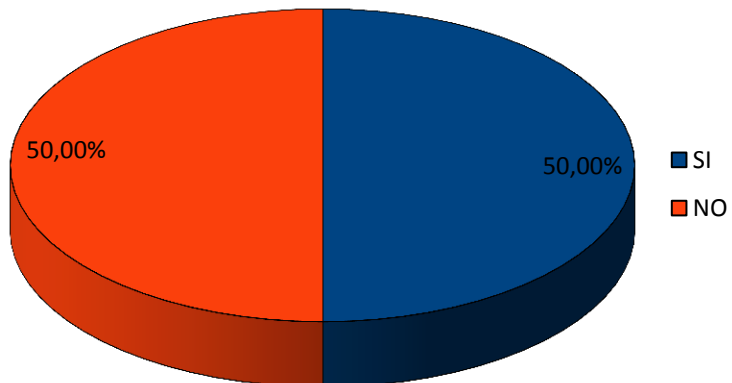
BATXILLERAT

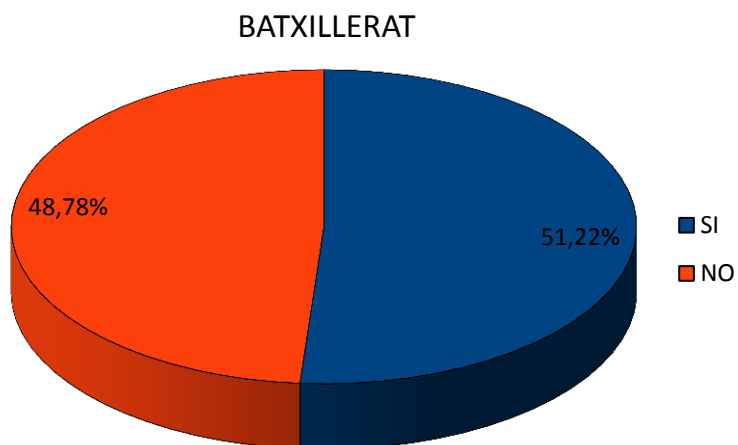
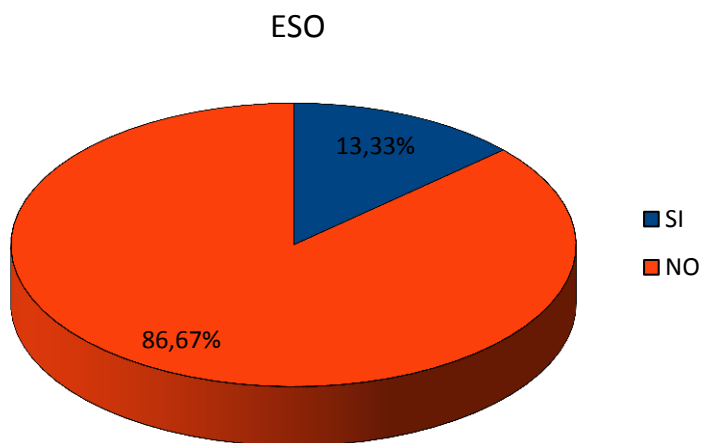
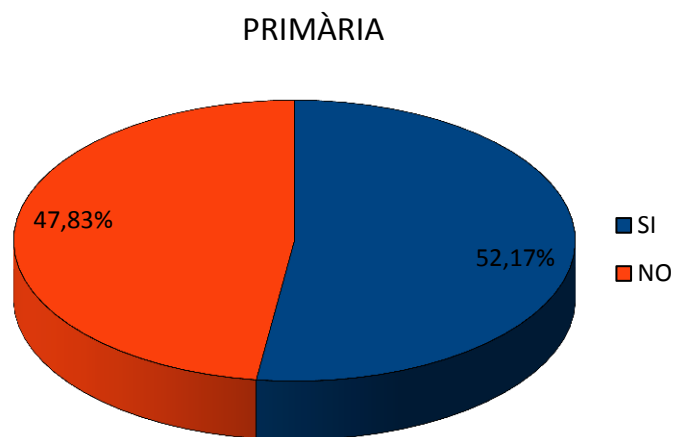
CICLE FORMATIU

UNIVERSITAT

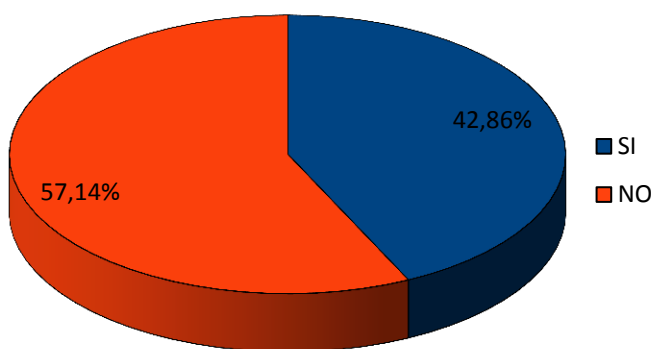

5. T'AGRADA ESTUDIAR?

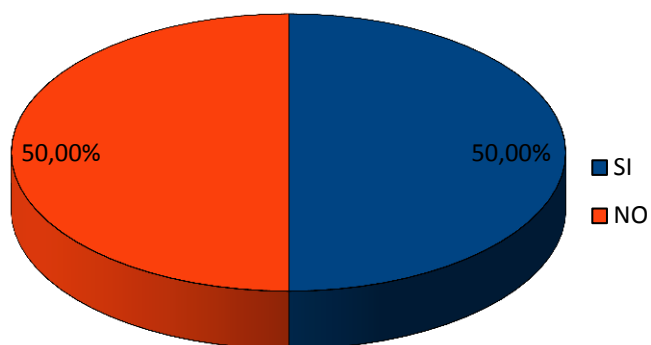

CICLE FORMATIU

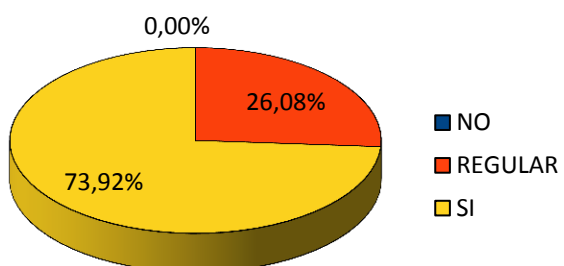

UNIVERSITAT

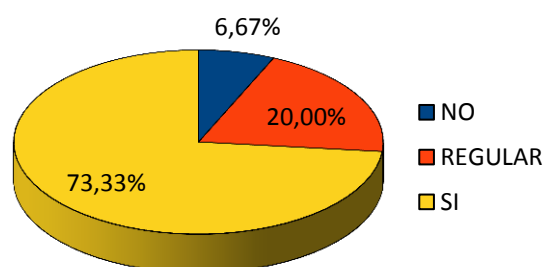

6. ET VAN BÉ ELS ESTUDIS?

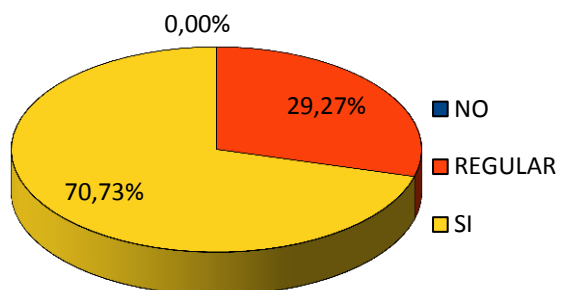
PRIMÀRIA

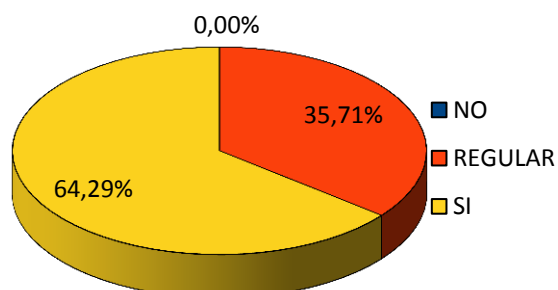
ESO

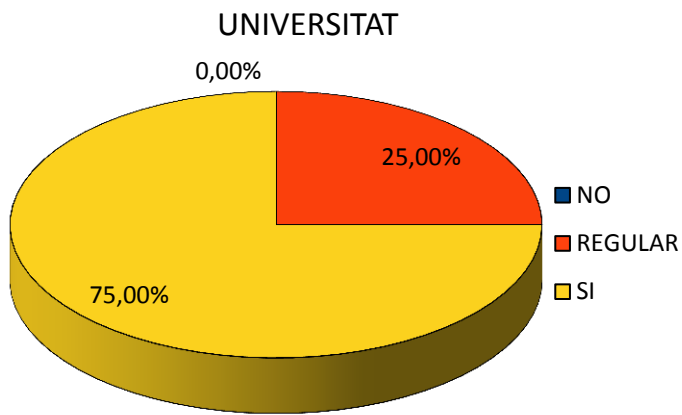

BATXILLERAT

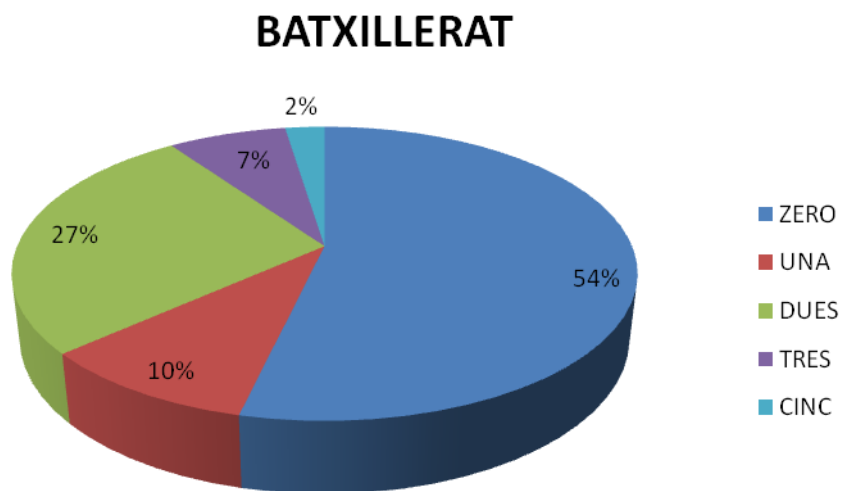
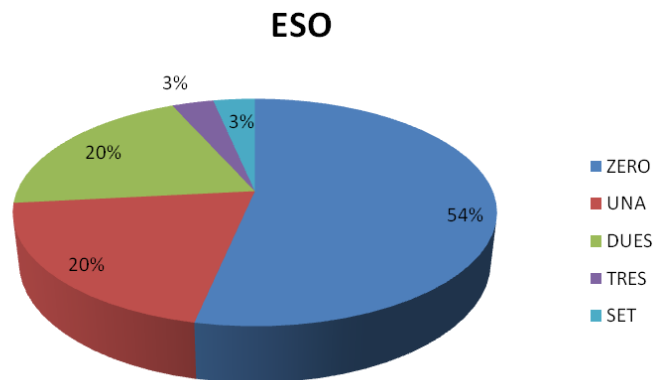
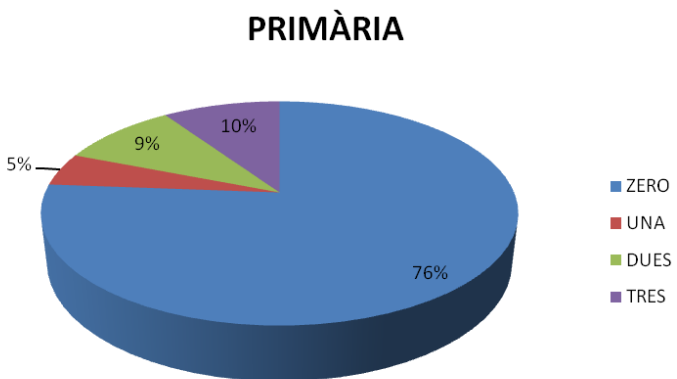

CICLE FORMATIU

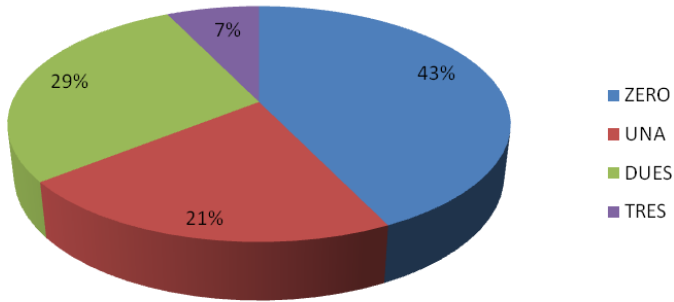

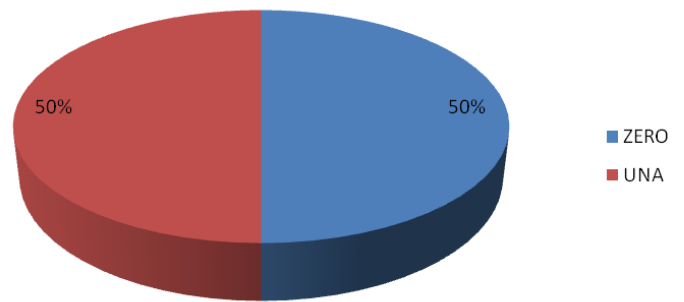
- QUANTES ASSIGNATURES ACOSTUMES A SUSPENDRE?

CICLE FORMATIU

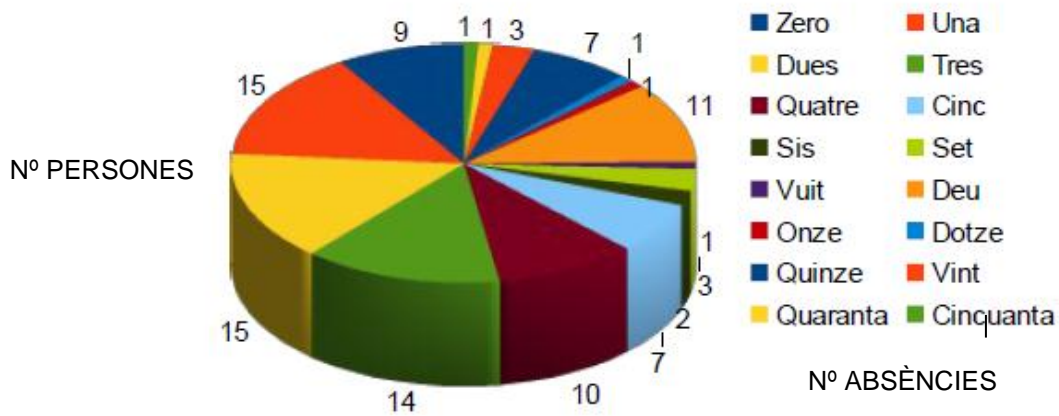

UNIVERSITAT

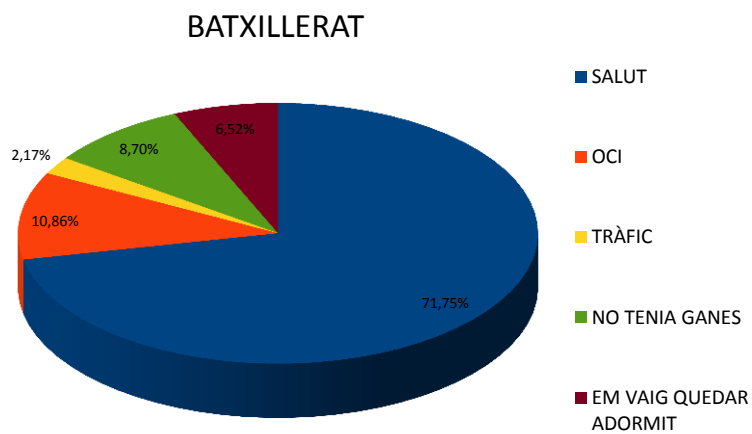
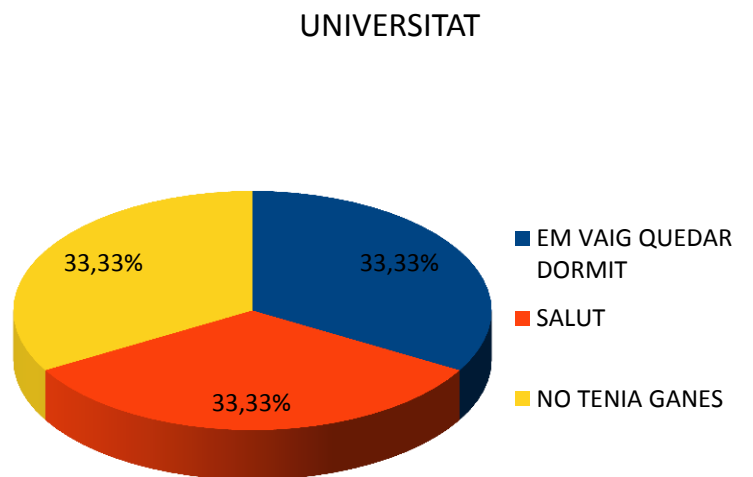
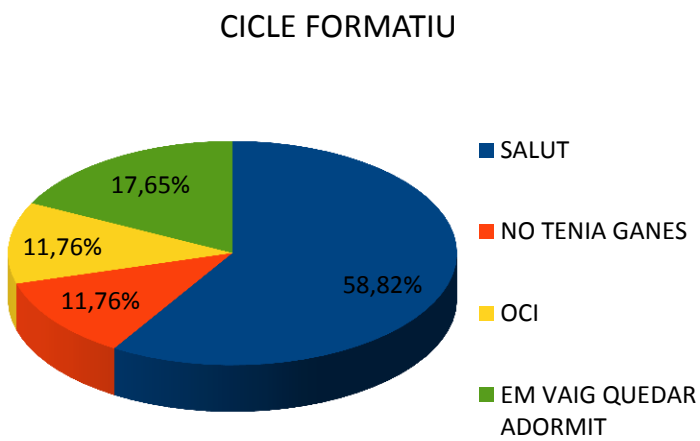
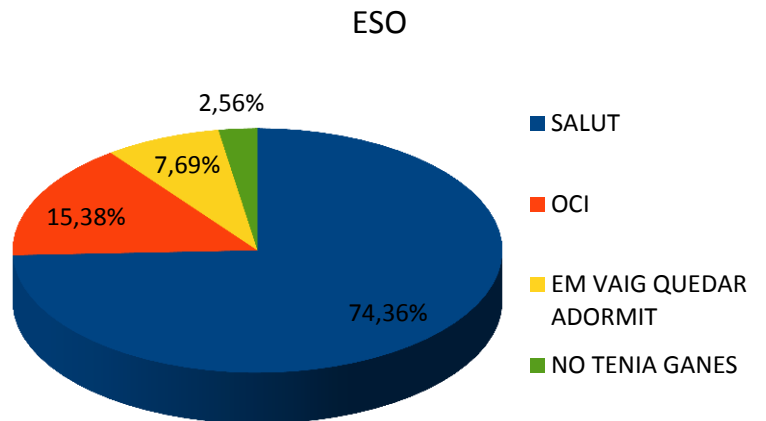
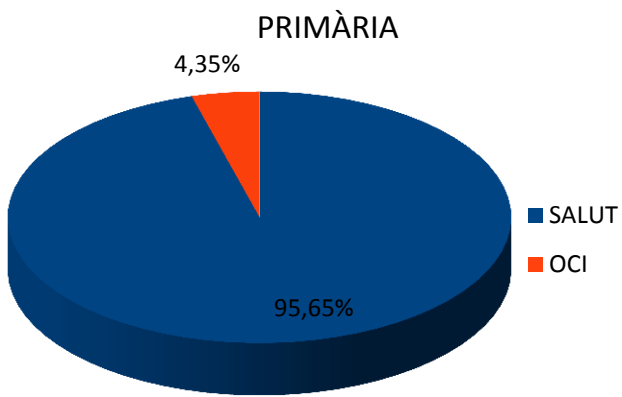

7. QUANTES VEGADES HAS FALTAT A L'ESCOLA APROXIMADAMENT AQUEST CURS?

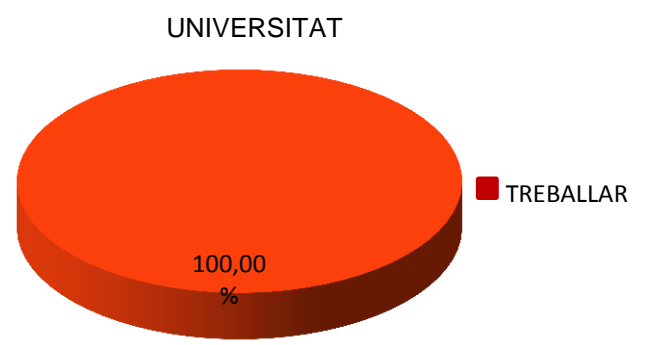
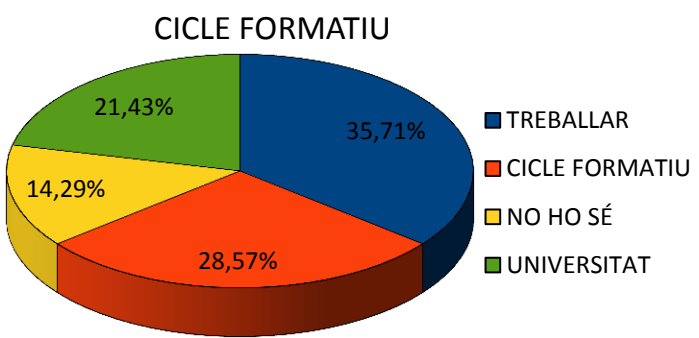
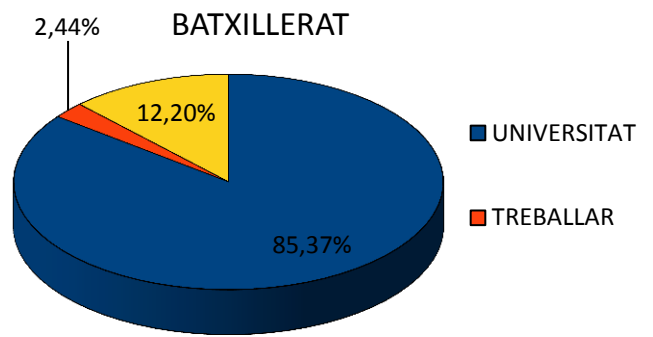
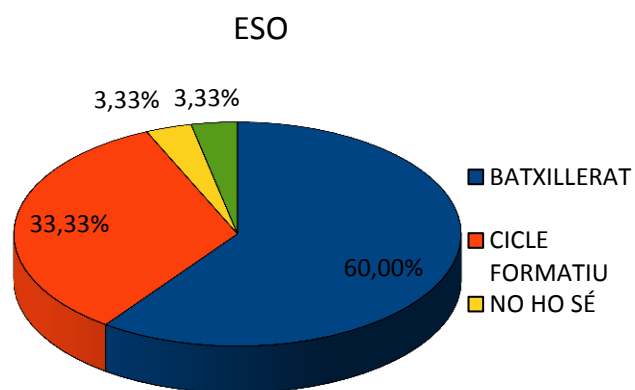
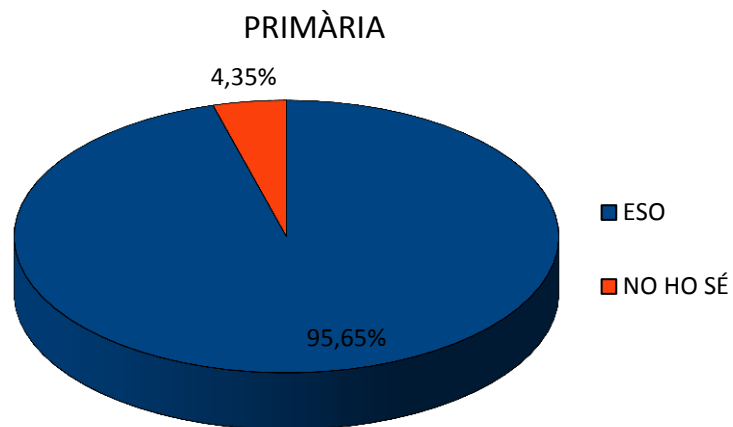
ABSÈNCIES DURANT EL CURS

• PER QUINS MOTIUS?

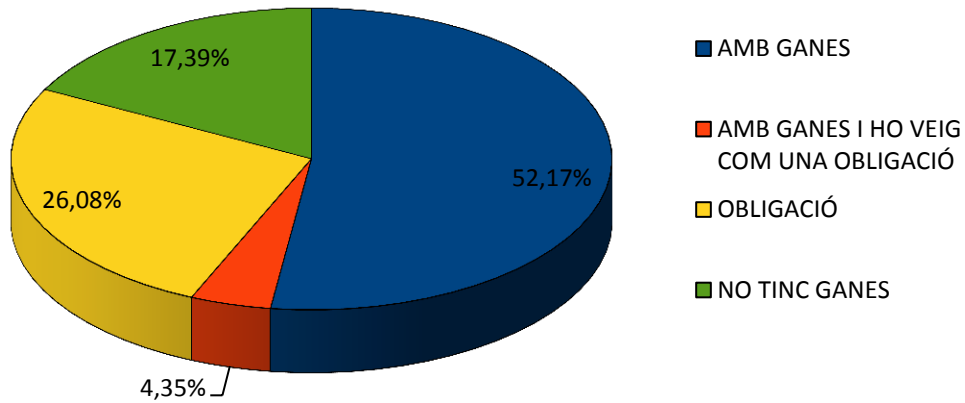

8. QUÈ VOLS FER QUAN ACABIS ELS ESTUDIS QUE ESTÀS REALITZANT ACTUALMENT?

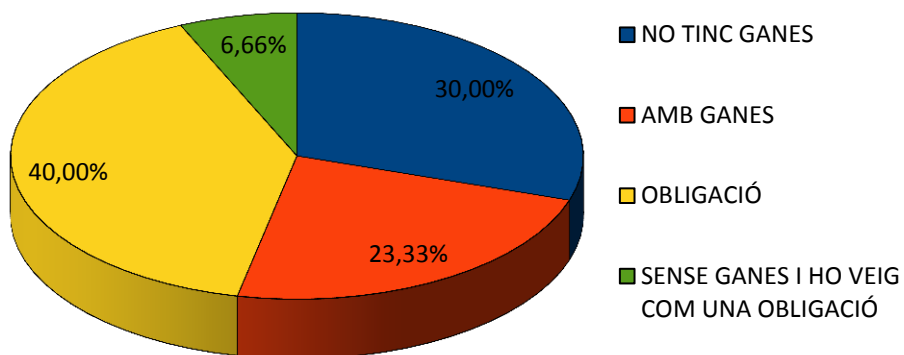

9. COM ET SENTIS QUAN HAS D'ANAR A L'ESCOLA?

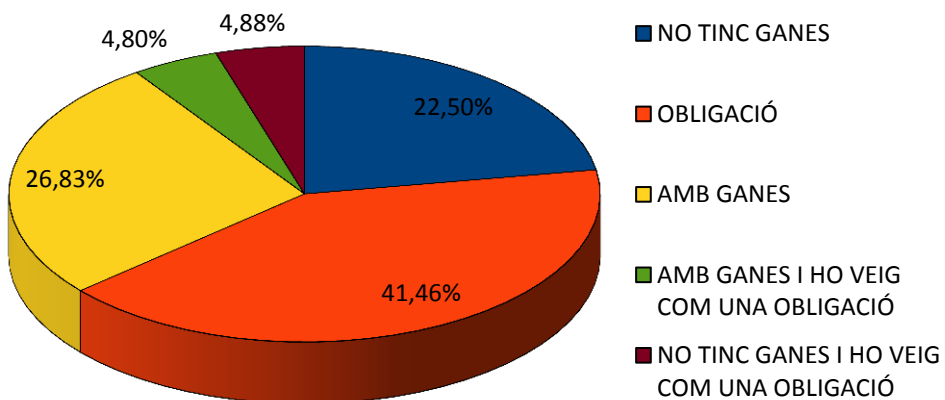
PRIMÀRIA

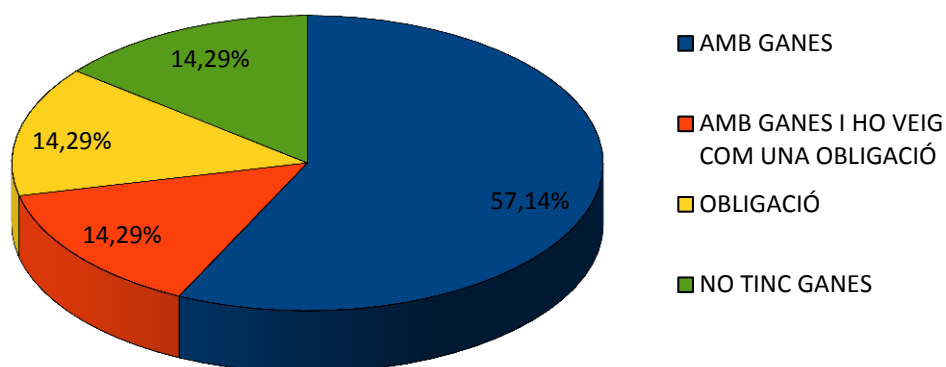
ESO

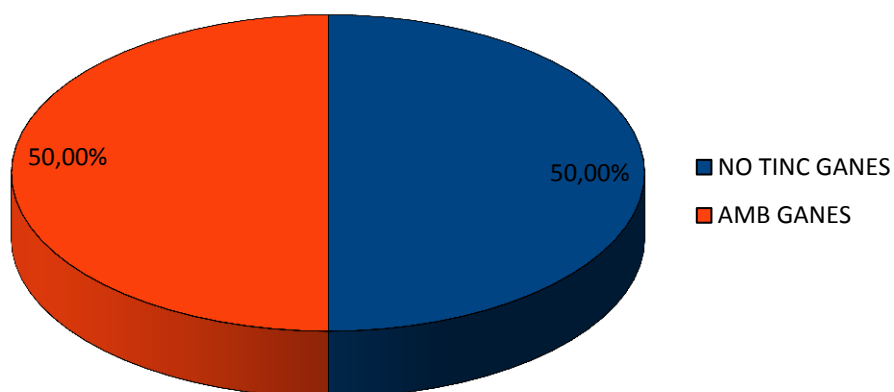
BATXILLERAT

CICLE FORMATIU

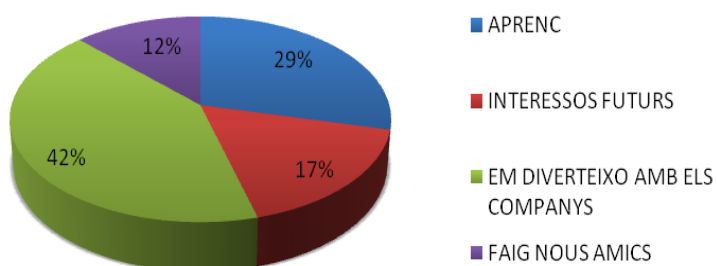

UNIVERSITAT

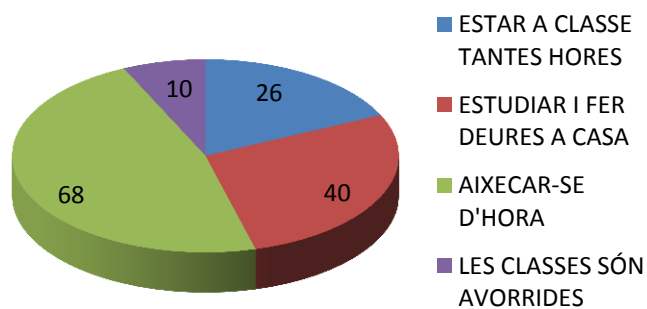

10. QUÈ ÉS EL QUE MÉS T'AGRADA D'ANAR A L'ESOLA? I EL QUE MENYS?

EL QUE MÉS M'AGRADA

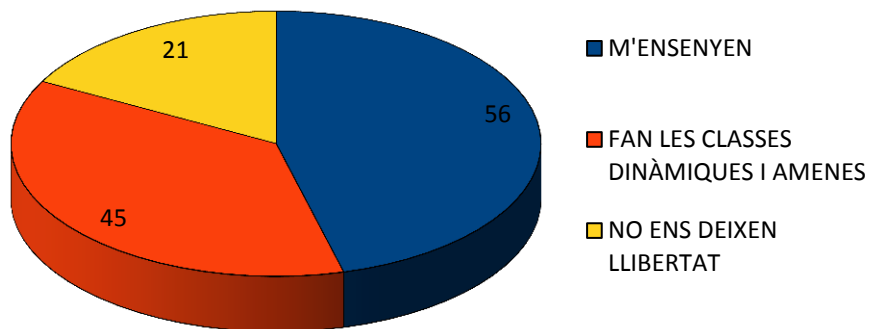

EL QUE MENYS M'AGRADA

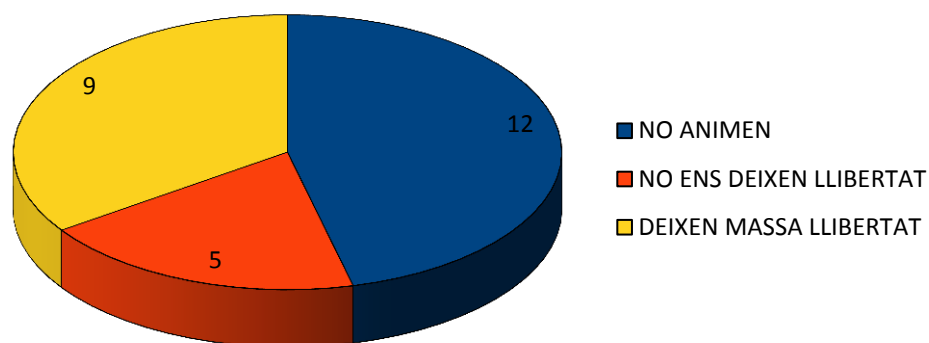

11. ESTÀS CONTENT AMB ELS TEUS PROFESSORS?

SÍ

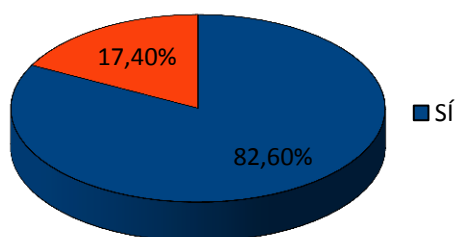

NO

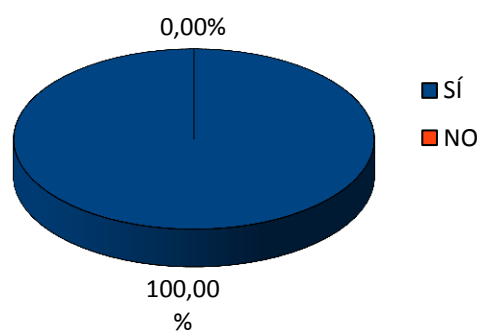

12. SAPS QUE HI HA NENS AL MÓN QUE NO TENEN L'OPORTUNITAT D'ANAR A L'ESCOLA?

PRIMÀRIA

ESO, BATXILLERAT, CICLES FORMATIUS I UNIVERSITAT

PREGUNTES PER A DESPRÉS DEL CONTE

-Quin model de dia s'assembla més al teu?

-Què faríeu si quan arribeu a l'escola trobeu que està tancada i s'han suspès les classes?

-A més, la Malala té prohibit veure la televisió, ballar i escoltar música entre altres coses, com portaries tu aquesta situació?

TEST "EL MÓN QUE ENS SEPARA"

- Després de veure el vídeo, creus que tens sort de poder anar a l'escola?

SÍ NO

- A partir d'ara, tindràs més cura del material que et deixa l'escola (llibres, ordinadors, taules...)?

SÍ NO

- Valora de l'1 al 5. Et queixes quan has d'anar a l'escola, estudiar o fer els deures?

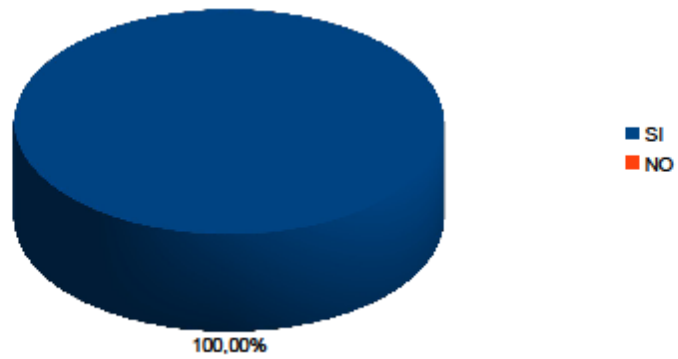
Gens Poc Bastant Moltíssim

Creus que ho hauries de fer menys i estar més agraït per poder aprendre coses noves cada dia?

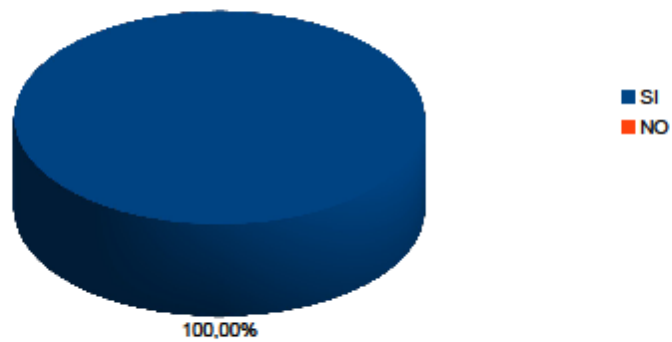
SÍ NO

TEST

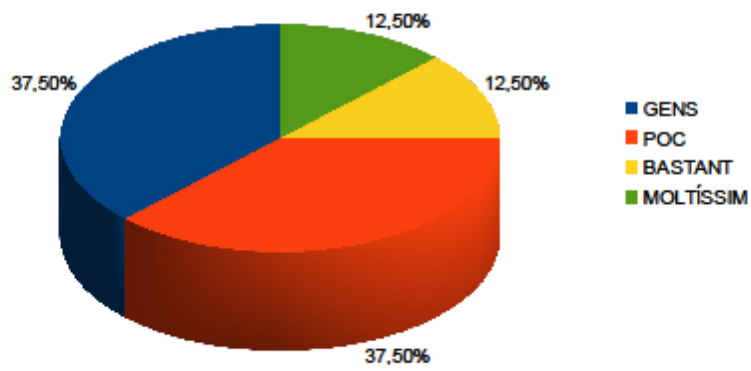
Després de veure el vídeo, creus que tens sort de poder anar a l'escola?

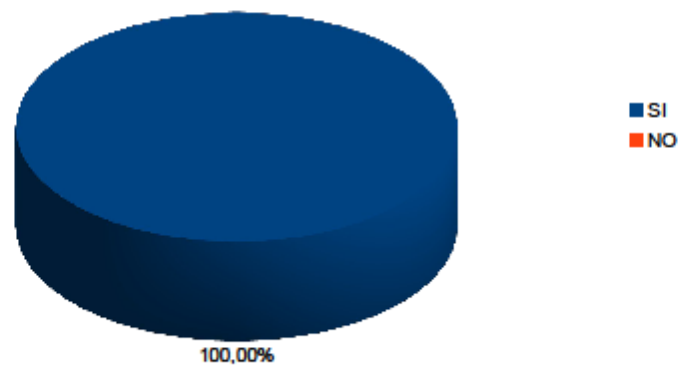
A partir d'ara, tindràs més cura del material que et deixa l'escola (llibres, ordinadors, taules...)?

Et queixes quan has d'anar a l'escola, estudiar o fer els deures?

Creus que ho hauries de fer menys i estar més agraït per poder aprendre coses noves cada dia?

EXPOSICIÓ DEL CONTE AL COL·LEGI SANT JOSEP

